UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly
West of Winnipeg
10967 - 97 Street
Edmonton, Alta., Canada
Phone 422-5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата
в Канаді — $6.00
Окреме число: 20 центів
Поза Канадою: $7.50
Зміна адреси: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

25
ТРАВНЯ 1972
Число No 21
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIV VOL. XLIV
MAY 25, 1972

Загострене положення на В'єтнамському фронті

ЗДА ЗАМІНУВАЛИ ПІВНІЧНО-В'ЄТНАМСЬКІ ПОРТИ

Війська Північного В'єтнаму, що наступають із великою силою та завзяттям на становища південних в'єтнамців, здобули деякі воєнні становища південних в'єтнамців. Допомагає їм в тому доставлена СССР совєтська модерна зброя та різне воєнне устаткування з бойовими літаками включно.

Тому, що північно-в'єтнамські вояки перейшли т.зв. демілітаризовану зону, тобто пояс між обома фронтовими лініями, який мав бути невтральний, американське летунство переводить великі бомбові наліти на територію Північного В'єтнаму, бомблячи не лише військові становища, але й північно-в'єтнамські міста.

З уваги на те, що СССР та інші комуністичні держави постійно довозять кораблями зброю та воєнні припаси Північному В'єтнамові, американські вояки замінували всі північно-в'єтнамські порти, щоб ніякі судна не могли туди про дістатися. Всі судна були попереджені, що порти заміновані й кожне судно, що буде пробувати дістатися до південно-в'єтнамських портів, може наїхати на міну й бути затопленим.

В тому часі, як американські літаки замінували північно-в'єтнамські порти, лиш у одному порті Гайфонґ було 16 совєтських вантажних суден, 5 суден комуністичного Китаю, 4 британські судна з Гонґ Конґу, 2 кубинські, і східно-німецьке, три польські та 5 сомалійських суден. Деякі совєтські судна, що плили в напрямі Північного В'єтнаму, після проголошення, що порти заміновані, повернулися й поплили до комуністичного Китаю. Доїзду до північно-в'єтнамських портів пильнують теж американські воєнні судна, що кружляють в околиці північно-в'єтнамських портів.

СССР та комуністичний Китай доставляли частину зброї та військового устаткування залізницею через комуністичний Китай, тепер американські бомбовики скидають постійно бомби на залізничі шляхи поблизу китайсько-північно-в'єтнамського кордону, щоб перешкодити довозові зброї та військового виряду.

Американці заповіли, що, якщо СССР, чи інша держава буде пробувати доставляти військові припаси до В'єтнаму воздушним шляхом, то американські бойові літаки будуть безпощадно зістрілювати ті літаки. Американські літаки дістали доручення скидати бомби на північно-в'єтнамські судна, які перебирали би вантаж із інших суден на міжнародних водах.

Рішення американського президента викликало дуже гострий протест із боку СССР та дещо легший із боку комуністичного Китаю. Одначе ЗДА не звертають на ці протести ніякої уваги.

Населення ЗДА назагал прийняло рішення президента прихильно, поза невеликими гуртами противників війни в В'єтнамі, які й далі влаштовують демонстрації проти президента та уряду. Поліція арештувала вже кілька тисяч демонстрантів ,яких поволі звільняють. Але теперішні демонстрації не є ані такі великі, ані такі напасливі, як були попередні. Учасникам демонстрацій відібрав президент Р. Ніксон великий атут, бо американські вояки, окрім летунів, не беруть безпосередної участи в теперішних боях між північними та південними в'єтнамцями, а кромі того президент заповів, що він й далі буде відкликувати американських вояків із В'єтнаму, зменшуючи число американських вояків у В'єтнамі до вдержання найконечніших частин, що мають бути дорадниками для південних в'єтнамців.

Американські летуни збили вже кільканадцять бойових реактивних літаків совєтського виробництва „МІГ", але втратили теж деякі свої бойові літа- ки-

В СССР і далі процвітає „чорний ринок"

В Парижі вийшла книжка болгарського інженера Л. Куїкова, що подорожував по СССР. Куїков пише, що в СССР і далі процвітає чорний ринок на різні товари, бо уряд не журиться тим, щоб совєтські громадяне мали всі речі потрібні для щоденного вжитку. Совєтські громадяне, що займаються чорним ринком, заробляють чималі гроші. Один з продавців у крамниці алькогольних напоїв, заробляє офіційно 60 рублів у місяць, а продажем напоїв на чорному ринку заробляє додаткових 140 рублів.

Найлонова сорочка коштує на чорному ринку 30 рублів, а пара черевик 45 рублів. Куїков пише, що він хотів купити в Челябінську черевики для своєї дружини. В одній крамниці він побачив гарні черевики й хотів їх купити. Йому сказали, що черевики випродані, а ті, що є у виставовому вікні, не продаються. Він вийшов із крамниці, а за ним вийшла продавчиня й запиталася його, чи він давби за черевики 10 рублів більше, як вони коштують. Він погодився. Продавчиня пішла до крамниці й винесла йому три пари черевик, щоб він вибрав собі відповідні. Офіційна ціна за черевики була 35 рублів. Інженер заплатив 45 рублів й дістав черевики. Совєтська полі-

(закінчення на стор. 8.)

Курси української мови в Саскатуні

В Саскатунському університеті в Саскатуні відбудеться в літі ц.р., в часі від 4 липня до 12 серпня два курси української мови. Один курс С 102 буде мати в програмі навчання самої мови й його влаштовує Каледж оф артс енд саєнс. Курс, що його вестиме професор Г. Фотій, призначений для студентів, що вже мають деяке знання української мови.

Другий курс ЕДКУР С 400, вестиме п-і Р. Франко, буде мати за програму навчання тих, що стараються про ступінь „бечелор оф едукейшен".

Ближчі інформації про курс можна дістати в Відділі слов'янських студій Саскачеванського університету, 226 Ст. Томас Море Калледж, Саскачеванський університет, Саскатун.

Нищать красу Карпат

В Карпатські гори приїздять масово туристи із східних областей СССР та з Росії. Їм зовсім не залежить на красі гірських околиць, вони ломлять чимало верхів ялиць та смерек, які поволі всихають і гинуть. Совєтські домашні туристи зривають теж на шпилях Карпат гірські квітки „зірки полонини" або „квітки скель" (знані в нас під німецькою назвою „едельвайс"). Як не можуть дібратись до них по горах, кидають каміння, закидають мотузяні петлі або „стріляють" до них камінням із „рогачок" („катапулька") камінням ітд. Квіти за короткий час вянуть й пропадають. В той спосіб зникає прикраса Карпатських гір. Ужгородські газети вмовляли туристів, щоб шанували гірські квітки але то не помогло багато, хоч заклики були друкувані в українських та російських газетах.

Не помогли багато й заклики бути обережним з вогнем у горах. Минулого року вигоріли ліси в горах лісівництва Ворохти та частинно Надвірної. Як виходить із звітів тамошніх газет, пожежі виникли наслідком необережности туристів.

Київські газети теж закликали туристів, що вибираються в Карпати, щоб шанували красу Карпат. М.ін. газети закликали туристів, щоб не видовбували та не малювати своїх прізвищ у пісковиках Ямної та не вирізували їх на стовбурах смерек та ялиць. Лісники затирають та нищать ті написи, які говорять про Україну, а інші, як прим. „тут бил Ванька і Манька", чи комуністичні зірки, серпи й молоти залишають. За питані в тій справі сторожі лісівництва, відповідають, що вони „затирають те, що приказують, а всіх писань годі затерти" . . .

В ЧССР захопили відвідувача

Чеський емігрант Я. Масарик, що живе в Південно-Африканському союзі прибув до Австрії, щоб на австрійсько-чехословацькому кордоні стрінутися зі своєю дружиною, що живе в ЧССР. В часі зустрічі чехословацька прикордонна сторожа поранила Масарика та потягла його силою із австрійського боку до ЧССР. Австрійський уряд домагався, щоб ЧССР повернув Масарика до Австрії, але чехи відмовили видачі. Австрійський уряд заклав гострий протесст проти поступування чехословацького уряду й заповів „обмеження дипломатичних зв'язків з ЧССР до найконечніших".

В ЧССР перенесуть церкву гелікоптерами

На Словаччині уряд будує велику водну станцію над рікою Литовською Марою. З тої околиці вже виселили населення та вирубали дерева. Залишалася лише стара 200-річна церква. Тому, що населення домагалося перевезення церкви в інше місце, словацький уряд звернувся до командування совєтських військ, що стоять у ЧССР, щоб допомогли перенести церкву великими літаками-гелікоптерами. Совєтське командування на те погодилося й церков буде перевезена частинами на нове місце. Ця церква замітна тим, що її збудовано в час великого поневолення словацького народу й люде молилися в ній за волю та свободу.

Помер редактор „Українського голосу"

В Вінніпезі помер, після довгої хвороби, довголітній редактор „Українського Голосу" на 65-ому році життя. Покійний був довгі роки членом президії КУК та брав живу участь в українському громадському житті.

Збройні сили Европи

Американський конґрес постійно висуває пропозиції, щоб відтягнути з Европи всіх американських вояків. Президент Р. Ніксон увесь час противиться навіть зменшенню числа американських вояків в Европі, мотивуючи своє становище числом совєтських вояків в Европі.

Тепер в Европі, поза СССР, є 1,345,000 вояків держав т.зв. Варшавського договору, що до нього належать СССР, Болгарія, Чехо-Словаччина, Східна Німеччина, Мадярщина, Польща та Румунія. В тому числі є 678,000 совєтських вояків, розміщених по

(закінчення на стор. 8.)

В СССР беруть демонстрантів до війська

Кореспондент американської газети „Ню Йорк Таймс" повідомив, що трьох жидів, які вимагали дозволу на публічну демонстрацію жидів в справі виїзду до Ізраїля, вислано до військової служби.

Така сама доля стрінула чотирьох інших совєтських громадян, які написали листа до президента СССР Подгорного та мейора Москви В. Помислова з проханням про дозвіл на демонстрацію. Двох із них це росіяне: М. Клімачкін та В. Яхот, а другі два жиди: Л. Ціпін та Леон Слєпак. У відповідь на покликання до військової служби, всі чотири написали другого листа до президента Подгорного, в якому зреклися совєтського громадянства. Цього листа передано органам КГБ, які тепер ждуть на те, чи згадані люде зголосяться до військової служби. Двох із покликаних — 29-річний морський інженер Клімачкін та 28-річний Яхот уже відбули свою військову повинність.

В Ризі, Латвія, 33 жиди перевели голодівку, яку відбули як релігійний піст з проханням до Бога, щоб допоміг їм дістати дозвіл на виїзд до Ізраїля.

В минулих тижнях совєтська поліція перевела обшуки в домах московських противників уряду, як П. Якіра, сина к. совєтського командира, та деяких науковців у Москві. В час обшуків знайдено багато видань т.зв. захалявної літератури, тобто книжок переписаних на машині чи рукою, які нелеґально поширюють в СССР. Обшуки переведено теж в столиці Литви Вільні та столиці Латвії Ризі.

Бомби в німецькому видавництві

В німецькому місті Гамбурзі є великий пресовий концерн А. Спрінґера, що видає кілька щоденних газет. Спрінґер поборює комуністичні держави та відкидає всякі порозуміння з ними. Минулого тижня в будинку видавництва, де працює 3,000 осіб вибухли дві бомби. Бомби розірвали стіни на четвертому та сьомому поверсі та поранили 17 осіб. Припускають, що бомби підклали прихильники порозуміння Західної Німеччини з СССР, проти чого виступали газети концерну Спрінґера.

Зникають малі фарми

Федеральний посол з виборчої округи Йорктон-Мелвил Л. Найстром сказав у федеральному парляменті, що число малих фарм у Канаді постійно маліє. Між 1966 та 1971 р. число малих фарм зменшилося на 15%. З того в Саскачевані зникло 102% малих фарм, в Манітобі 12%, в Алберті 9.7%, в Квебеку 23.7%, в Новій Скошії 37.6% та в Ню Брансвік 27%.

Помер кол. директор „Центросоюзу"

У Свідниці, коло Вроцлава, в Польщі помер кол. директор централі споживчих кооператив у Львові „Центросоюзу" Іван Мартюк на 83-ому році життя. Він був до 1930 р. директором Повітового союзу кооператив у Копичинцях, а від 1930 р. аж до 1945 р., коли Центросоюз зліквідовано в Німеччині, директором тої установи та багато причинився до його розбудови та зросту.

Покійний залишив спогади про Центросоюз, які незабаром вийдуть друком у ЗДА.

Помер проф. Е. Сіммонс

В Ню Йорку помер на 68-ому році життя професор Колюмбійського та Корнельського університету Е. Сіммонс. Проф. Сіммонс цікавився розвитком української науки, обороняв її де було потрібно й чимало причинився до того, щоб вона дістали признання в міжнародньому науковому світі.

Він був автором передмов до обох томів англомовної Енциклопедії Українознавства, що вийшла накладом Українського Народного Союзу.

КАТЕДРАЛЬНИЙ ЛІСОК У ПАРКУ ІМ. МЕКМІЛЛАНА НА ОСТРОВІ ВАНКУВЕР. Острів Ванкувер, недалеко від південного побережжя Британської Колюмбії, це рай для туристів. Починаючи старосвітським чаром Вікторії, острів відомий краєвидом незрівняної пишноти. Фото через чемність Департаменту Туристичної Індустрії Британської Колюмбії.

Короткі вістки

❖ **Провінційний уряд** доставляє свою пошту з Едмонтону до Калґари власними курієрами, бо поштою посилки йдуть дуже довго. До того уряд сподівається заощадити на доставі пошти 50,000-100,000 дол. річно.

❖ **В часі цьогорічної** едмонтонської вистави „Клондайк" відвідувачі, що залишатимуть свої автомобілі на площі перед виставовою площею, платитимуть 1,50 денно за паркування автомобілів.

❖ **750 осіб,** що мали відібрати свої чеки із суспільної опіки, вартости 37,500 дол., не зголосилися по їх відбір. Припускають, що вони всі працюють і боялися прийти відібрати, чеки, що прислуговують лиш безробітним.

❖ **Канадська компанія** Алумінум будує коштом 90 мільйонів долярів копальню мінералу бокситу в районі ріки Амазонки в Вразилії. В 1975 р. копальня повинна давати два мільйони тонн бокситу для перерібки в фабриках Алькан у Канаді.

❖ **Канадський уряд** депортував американського громадянина 25-річного Ф. Фердмана, який розкидав в парляменті в часі сесії летючки, що закидали урядові ЗДА стосування диктаторських метод та закликали до державного перевороту в ЗДА.

❖ **Протягом бюджетового** року 1970-1971 федеральний уряд виплатив у рямцях канадського пенсійного пляну 98,200,000 дол. В попередньому бюджетовому році виплачено пенсіонерам 47,300 дол.

❖ **Протягом місяців березня** та квітня число безробітних у Канаді зменшилося із 642,000 до 592,000 осіб. В тому часі працювало в Канаді 8,085,000 канадців. Протягом минулого року в Канаді народилося 28,472 дітей. В попередному році Канада мала 31,744 народин.

❖ **До Москви віхала** американська делеґація в числі 20 осіб, яка мала перевести технічну підготовку до відвідин президента Р. Ніксона. Делеґацію очолював асистент президента Р. Вокер.

❖ **Від квітня 1971 р.** до квітня 1972 р. в ЗДА подорожчало м'ясо на 36.6%. Продавці м'яса відповідають дальшу підвишку цін на вепрове м'ясо, бо зростають кошти годівлі свиней.

❖ **Кол. американський** президент Г. Труман закінчив 88 років життя. Стан його здоров'я дуже добрий.

❖ **Прибл. 1,000 молодих** американців сидить у тюрмах різних держав у світі за порушення законів про продаж наркотик. Від 1969 р. число американців, засуджених за ці провини зросло вшестеро.

❖ **Московська урядова** газета „Правда" домагається зменшення числа працівників у різних дослідних установах, бо вони не мають відповідних матеріялів для переводження дослідів. Дехто вважає, що в тих установах сидять протеґовані різними совєтськими достойниками нероби, що зовсім не розуміються на своїй праці.

❖ **В минулому році** Швайцарія продала закордон годинників вартости 690 мільйонів долярів або 70% всіх проданих за кордон годинників у світі. Швайцарія має велику конкуренцію з іншими державами — Японія, Німеччина ітд., що виробляють багато дешевих годинників й побивають цінами швайцарські.

❖ **До Пекіну прибула** канадська делеґація міністерства транспорту для обговорення наладнання постійної летунської комунікації між Канадою та комуністичним Китаєм.

❖ **У новоствореній державі** Банґлядеш було понад 2,500 захворінь на віспу, а понад 700 осіб померло від віспи. То є дані офіційної статистики. Загально припускають, що захворінь та смертей від віспи було значно більше.

❖ **Західна Німеччина, яка** продає свої автомобілі до держав усього світу, продала 1971 р. 3,652 особових та 167 вантажних автомобілів до СССР. Італійська фабрика Фіят продала в 1971 р. 16,000 автомобілів до держав Східної Европи, а допомогли виробити в фабриках держав Східної Европи 144,362 автомобілів.

❖ **В минулому році** побувало в Ізраїлі понад 25,000 відвідувачів із Канади. Приблизно одна третина були християне, що відвідували Святі Місця, решту були канадські жиди, що відвідували старозавітні пам'ятки та важніші побудови Ізраїля.

❖ **Комуністичний Китай** закупив у Онтаріо 600,000 фунтів тютюну за 750,000 дол. То перше більше закупно Китаю в Канаді, окрім збіжжя, після визнання комуністичного Китаю Канадою.

❖ **В Европі подорожіло** золото. Унція золота коштує тепер бл. 60.00 дол. Неофіційна ціна золота в ЗДА є 38,00 дол. за унцію.

❖ **СССР та Єгипет** підписали нову умову про військову допомогу СССР Єгиптові. Умову підписав совєтський міністер державної оборони А. Гречко та єгипетський міністер війни ґен. Мухамед Садек в Каїро, на кілька днів перед відвідинами американського президента Р. Ніксона в Москві.

❖ **Уряд СССР дозволив** у минулому році віхати до Західної Німеччини 1,200 німцям, а дальших 700 німців уже дістали дозволи на виїзд. Ці німці жили в балтійських країнах або на Поволжі.

НЕДІЛЯ ВСІХ СВЯТИХ
4 червня

ЛИСТ ДО ЄВРЕЇВ: зач. 330

Брати, котрі вірою поконували царства, чинили справедливість, доступили обітниць, загороджували пащі левам, гасили силу вогня, втікали від вістря меча, ставали сильними з немічних, бували хоробрими на війні, розбивали полки чужинців. Жінки діставали своїх померлих з воскресення.

А інші, не приймаючи освободження, були мучені, щоб доступити ліпшого воскресення.

Інші ж зазнавали наруг і биття та ще й кайдан і в'язниці, були каменовані, пиловані, допитувані, вбиті мечем умирали, блукали в овечих, козячих шкірах, бідуючи, гноблені, мучені, то, котрих світ не був достойний, скиталися по пустинях і горах і вертепах і земних печерах.

І ці всі, вірою одержавши свідоцтво, не прийняли обітниці, бо Бог передбачив для нас щось ліпше, щоб вони не прийшли без нас до звершености.

Для того, отже, і ми, маючи кругом себе таку тьму свідків, відложивши всякий тягар і гріх, що нас обмотав, з терпеливістю біжім до боротьби, що нас чекає, дивлячися на Ісуса, творця і звершителя віри.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАТЕЯ: зач. 38

Сказав Господь своїм учням:

„Кожного, хто визнає мене перед людьми, визнаю і я його перед Отцем моїм, що на небі; а хто відречеться мене перед людьми, і я відречуся його перед Отцем моїм небесним".

„Не думайте, що я прийшов принести мир на землю. Не прийшов я принести мир, а меч; бо я прийшов розлучити чоловіка з його батьком, а дочку з її матір'ю і невістку з її свекрухою. А ворогами чоловікові його домашні".

„Хто любить батька або матір більше мене, недостойний мене. І хто не бере хреста свого і не йде за мною, той недостойний мене.

Тоді Петро озвавшись, сказав йому: „Це ми все покинули й пішли за тобою, так що ж нам буде?"

Ісус же сказав до них: „По правді кажу вам: Ви, що пішли за мною, у новобутті, як Син чоловічий засяде на престолі своєї слави, сядете й ви на дванадцяти престолах, судити дванадцять поколінь Ізраїлевих".

„І кожен, хто покинув дім або братів чи сестер, або батька чи матір, або жінку й дітей чи землі імени мого ради, всотеро прийме і життя вічне наслідить. І багато перших будуть останні, а останні — перші".

ВІСТИ З САСКАТУНСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

26 і 27-го травня: Преосвящений Кир Андрей візьме участь у національній конвенції Лицарів Колюмба в Саскатуні.

28-го травня: Сошествіє Святого Духа — Мекдовал (храм): Архиєрейська Служба Божа 11.30 ранком.

31-го травня: Архиєрейський Молебень в катедрі Св. Юрія у 7.30 вечером, і торжественне закінчення травневих набоженьств в честь Пресвятої Богородиці.

4-го червня: Нед. Всіх Святих — Норт Батлфорт (храм) — Архиєрейська Служба Божа 10 година ранком.

5 — 9-го червня: Реколекції для священиків Саскатунської єпархії в Інституті ім. Митрополита Шептицького. Початок: 5-го червня, 8 година вечером. Провідник реколекцій буде о. С. Якимишин ЧСВВ.

11-го червня: Пресвятої Євхаристії — Геффорд (храм): Архиєрейська Служба Божа 10 година ранку.

16 — 18-го червня: Відпуст на горі Сострадання Пресвятої Богородиці біля Кадворт.

Початок: 16-го в годині 8 вечером. Закінчення: 18-го Архиєрейською Службою Божою в годині 10 ранку, відтак водосвяття і Хресна Дорога.

Єрейські святкування в Мондері

Ще в свіжій пам'яті парафіян Мондеру й околиці, як у неділю 5-го вересня 1971 р., Преосв. Владика Ніл уділив дияконські свячення студентові богословії Оттавського університету Степанові В. Хміларові. А ось уже в неділю 11-го червня той сам боголюбивий Єпископ рукоположить його і другого василіянського диякона Лева Л. Голдейда на священиків.

дияконСТЕПАН ХМІЛЯР

Єрейські свячення, торжественне уділення св. Тайни священства в нашім обряді такі величні, що зворушують до сліз і то тим більше тепер, коли такі свячення так дуже рідко відбуваються.

Отці василіяни та родини обох щасливих неосреїв щиро запрошують усіх на це торжество в неділю 11-го червня на годину десяту і п'ятнадцять мінут до гарної парохіяльної церкви свв. апостолів Петра й Павла в Мондері. Особливо запрошуємо молодих юнаків, щоб приглядались, з якою торжественністю Преосв. Владика кладе свої святительські руки на голови неосреїв і кличе на них з небес „божественну благодать Пресвятого Духа!"

Співати буде відомий і приємний парохіяльний мондерський хор під дириґентурою п. Івана Семенюка.

Родителі о. Ст. Хміляра, мама Олександра (з Осінчуків) і батько Стефан запрошують усю велику родину, всіх парохіян і хористів в неділю свячень їхнього сина після богослужби до Народнього Дому в Мондері на святочний обід. Його вони самі справляють від себе самих, як батьки звикли робити це на весілля своїх дітей. Тим вони дають вираз своєї радости, що їх син стає слугою вівтаря Господнього, священиком навіки по чину Мелхиседека.

У тиждень по свяченнях, себто в неділю 18-го червня, о. Степан В. Хміляр ЧСВВ у тій же мондерській парохіяльній церкві в тій самій годині, тобто в 10.15 рано відправить свою п е р ш у Службу Божу. На неї знову запрошує Родина й парохія і своїх і гостей. По скінченні торжества в цім самім Українськім Домі в Мондері буде прийняття для всіх, хто зможе взяти у нім участь. Це вже сама парохія, її управа і парохіяльні організації справляють його, щоб тим відзначити і свою радість, що один з їх парафіян доступив степеня священства, і щоб прилюдно віддати свою пошану щиро заслуженій родині Хміларів, особливо неструдженій у всіх парохіяльних підприємствах пані Олександрі, достойній матері новосвяченого о. Степана.

* **В духовній семінарії** на Кубі вчиться 66 студентів. В часі збору цукрової троці всі професори та студенти працюють місяць при зборі троці, щоб виявити „солідарність з соціялістичним суспільством".

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

о. М. СОПУЛЯК

ЗАМІТНІШІ ПАМ'ЯТКИ В ЛЮРД

До від'їзду автобусу ще залишилося добрих дві години часу й я пішов оглянути Люрд. Більшість готелів та гостинниць була тепер зачинена. Масові прощі до Люрд кінчають в місяці вересні й, починаючи від 1 жовтня, в Люрді багато готелів уже стоїть пусткою. Через те їх на зиму зачиняють й відчиняють щойно в місяці квітні, коли починаються знову масові прощі до Люрд. Закриті теж і деякі крамниці із пам'ятками з Люрд, а ті, що відкриті, майже зовсім пусті, бо прочан небагато й нема багато покупців пам'яток. Я пішов до одної та другої крамниці й купив деякі пам'ятки, опісля пішов до джерела „Гарної Пані" й набрав собі води, в плестикову пляшечку, щоб було на дорогу, а відтак пішов поволі доріжкою в напрямі великих будівель. Між ними є Притулок Божої Матері з Люрд (Азиль Норт Дам де Люрд). То великий будинок, який ведуть черниці, а в якому, в часі прощі живуть немічні та бідні люде за низькою оплатою, а то й даром. В будинкові є теж кухня й мешканці дістають повне прохарчування. Дім є відкритий через цілий рік, бо незаможні прочане постійно відвідують Люрд. Недалеко від нього є другий подібний будинок „Притулок Привіту Божої Матері" (Норт Дам де Сялют), що його ведуть теж черниці й він також є призначений на приміщення для незаможних прочан. Притулок є відкритий також через цілий рік і у ньому прочане мають, за малою оплатою або й даром, приміщення та харч.

Недалеко від тих є Шпиталь Пречистої Діви Марії. В ньому перебувають лиш хворі, що приїздять до Люрд шукати полекші та виздоровлення зі своїх недуг. Тут вони перебувають безплатно, звичайно, протягом п'яти днів, в часі яких купаються в воді з джерела „Гарної Пані", пють воду та приймають благословення Найсв. Тайнами в часі врочистої процесії, що відбувається кожного дня в год. 4.11 пополудні. Після п'яти днів вони повертаються домів, назагал зі своїми давними хворобами, але підкріплені на дусі й у бадьорому настрою. Тільки одиниці з добрих 10 чи 15,000 хворих прочан, що відвідують щорічно Люрд, які удостоїлися ласки допомоги „Гарної Пані" — Божої Матері залишаються ще якийсь час у шпиталі, щоб лікарі з бюра дослідів переводили свої обслідування та писали звіти з лікування.

Задержався досьогодні теж дім, в якому Бернадетта прийшла на світ і дім, в якому вона жила, коли їй з'явилася Божа Мати. До цього дому ,що був колись в'язницею, йдеться вузькою доріжкою, при якій стоїть на жовто помальований дім, що ще й сьогодні виглядає як в'язниця. На фронтовій стіні є напис у французькій мові „Батьківський дім Бернадетти Субіру". Сам дім непривітний, як був і тоді, як у ньому жила Бернадетта, має високий дах та зелено помальовані віконниці. Видно, що й тоді вже був він непригожий на мешкання, коли міська рада в 1858 р. порішила збудувати новий будинок для в'язнів, а давний дім залишила як приміщення для бідаків. В одній із давних в'язничних келій жила тоді родина Субіру — батько, мати, сестра, брат і Бернадетта. До тої кімнати входиться коротким вузьким коридором. Сама кімната невеличка, всього прибл. 15x13 стіп. До того в кімнаті було лиш одно — закратоване вікно. При одній стіні є невеличкий престіл із хрестом із Розп'яттям. В кімнаті є ще деякі пам'ятки по Бернадетті, але все те є за густою залізною решіткою, що захоронює пам'ятки перед збирачами пам'яток, що давно вже були б забрали все, що мало якийнебудь зв'язок з Бернадеттою.

Недалеко будинку з купелями в парку є будинок, де урядують лікарі, що перевіряють чудесно вилікуваних. Лікарі з усього світу, різних віровизнань, ба навіть атеїсти, докладно перевіряють лікарські свідоцтва хворих від їхніх домашніх лікарів та шпиталів та стан хворого після його чудесного уздоровлення в Люрд. Головним завданням лікарів є устійнити, що хворий дійсно хворий на невелічиму недугу, або нагло поздоровів із недуги, що її лікування звичайно триває дуже довгий час, навіть роками. Тому, що щороку зростає число чудесних уздоровлень, лікарі переводять щораз то суворішу контролю, щоб виключити всякі можливости уздоровлення наслідком душевного потрясення в часі молитви чи благословення Найсв. Тайнами. Через те лікарі признають за чудесне уздоровлення лиш органічні хвороби, такі, як пістряк (рак), туберкульоза та інші того роду хвороби. Варто завважити, що, мабуть, ніде на світі нема такої стислої співпраці між лікарями різних віровизнань та навіть атеїстів, як з в Люрді відносно підтвердження чудесних уздоровлень.

Оглядаючи люрдські будинки та пам'ятки, не можна поминути й української каплички, що є з правого боку в люрдській базиліці. Напис на таблиці вказує, що це є український престіл. Над престолом є статуя Люрдської Богоматері, а по боках ікони Ісуса Христа та Пречистої Діви Марії. Збоку на стіні по лівій сторон є образ св. Володимира Великого, а на право княгині Ольги. В цій капличці є Найсв. Тайни й там постійно моляться прочане з різних сторін світу. В горішній церкві Богоматері повівають прапори різних народів, а між ними теж і український. Для українських прочан, що відвідують Люрд, то дуже мила несподіванка.

Наближалася година від'їзду з Люрд. Треба було поспішати до готелю, де вже певно нетерпеливо ждав водій нашого автобусу Мігуель. Я пішов ще востаннє перед від'їздом до печери появ, відтак напився ще води з джерела „Гарної Пані" й, попри церкву Богоматері, пішов у напрямі готелю. І при печері появ і при джерелі були ще деякі наші прочане. Перед церквою Богоматері, при малому престолі о. декан Т. Гурко кінчив Молебень до Пресвятої Богородиці. Я зупинився й пробув на Молебені до кінця, щоб пригадати нашим прочанам, що наш автобус виїде таки точно в 12-ій годині вполудень із Люрду. Майже кожний прочанин чи прочанка жалували, що не можуть побути довше в Люрд, але на те не було ради. Ми мусіли вирушати в дальшу дорогу, щоб могти звидіти й інші місця, які були в пляні нашої подорожі. Я потішав кожного, що ще буде колись нагода приїхати знову до Люрд й побути довше та присвятити більше часу тій місцевості, де колись з'явилася Божа Мати, яка від того часу й досі зсилає свої безчисленні ласки та поміч багатьом прочанам, що приїздять відвідати благословенне містечко Люрд.

* **В Еспанії** є на 33 мільйони населення 26,594 священики та 19,850 парафій. Усі еспансько-мовні держави Південної Америки, що мають 85 мільйонів населення, мають 20,855 священиків та 15,645 парафій.

Храмове свято в Нювестмінстері

У неділю, 4 червня 1972 парафія Пресв. Євхаристії, 501 — 4 авеню, у Ню Вестмінстер, Бр. К. буде святкувати празник храму, на який сердечно запрошує усіх з Ванкуверу, Ричмонд, Суррі, Коквітлем, Порт Коквітлем, Гейні, Бирнабі і Ню Вестмінстер.

Служба Божа о год. 8.45, і 10 празнична.

Запрошений до відправи й проповіді Всеч. о. К. Барклей, парох Ричмонду. Після богослуження о год. 12 пол. — празничний обід з пропрамою промовців.

Щиро запрошують О. Парох, парафіяльний комітет і управа відділу ЛУКЖ.

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton
Найбільша в Едмонтоні й єдинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з граніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, граніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова достава. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 25% опусту від нормальної ціни.

В ЧССР помер інж. Дмитро Угренюк

В місті Пільзні, Чехо-Словаччина, в дні 15 березня 1972 р., на 67-му році життя, помер наглою смертю інж. Дмитро Угринюк, уродженець Галичини. По програній українсько-польській війні емігрував він до ЧССР. Тут був деякий час у таборі полонених українських бійців, а пізніше поступив на Високу торговельну школу в Празі, яку з успіхом закінчив у 1928 році, одержавши диплом комерційного інженера.

Закінчивши високу школу був принятий як професор на Українську торговельну академію, на якій вчив наших дітей з Карпатської України. Деякі з них перебувають тепер в Канаді й ЗДА.

Помер в Пільзні на серцевий удар. Там і похований. Покійний був жонатий, але бездітний. Мав свою рідню в Галичині й в Канаді.

Літом 1971 року був на відвідинах в Канаді. **В. Й. П.**

МОЛИТВА БОЖОГО СЛУГИ АНДРІЯ ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

«МУДРІСТЬ ЧУЙНОСТИ, УВАГИ Й ОБЕРЕЖНОСТИ»

о. Микола ДЯДЬО

Щоб будувати словом і ділом наших ближніх, треба сягнути аж до наших думок. Природно воно так є, що насамперед маємо думку, потім — слово, а вкінці діло. Думка рішає, яке буде наше слово, а потім і діло, що мають бути прикладами, які будують. Думка рішає про моральну вартість слова і діла, бо хто не знає, що говорить чи робить, за те він не відповідає.

Казав Христос про тих, що Його розпинали: «Отче, прости їм, бо вони не знають, що роблять». Вони знали, що розпинають людину, але вони не цікавилися, кого і за що розпинають.

В нинішній час дуже важливі слова молитви Божого Слуги Андрія: «Дай мені, Боже, мудрість чуйности, уваги й обережности; нехай мене не зводить на бездоріжжя ніяка пуста гадка».

Наші гадки, за якими йдуть слова й діла, родяться або з нагоди наших роздумів, або коли ми читаємо книжку „чи слухаємо проповідь, промову, або тоді, коли щось бачимо чи чуємо. Це лишає в нашому умі якийсь образ, що дає нагоду родитися нашим думкам.

І тут небезпека. Одною дуже скритою, але при тому дуже небезпечною перепоною до повного християнського життя є напів поганське оточення, в якому живемо. В Канаді і в Америці багато хто трактує Бога, як колишнього прем'єра чи колишнього президента, що вже не при владі. З ними не дуже числимося. Слухаємо їх, що вони говорять, які їх думки про різні справи, але не відчуваємо обов'язку чи потреби робити так, як вони кажуть.

Існування Господа Гога рідко хто заперечує (хіба атеїсти, але їх не багато). Зате Бога часто ігнорують у політичному, економічному чи соціяльному житті. Божа воля має такий малий вплив на вчинки дуже багатьох, начебто Бог був на більйони світляних років віддалений від землі і не цікавився нею. Таку настанову до Бога називаємо секуляризмом (зісвітленням).

ЗАРАЗЛИВЕ ЗІСВІТЛЕННЯ

Секуляризм має великий вплив на наші думки, з яких походять слова і вчинки, що то мали б бути прикладами для ближніх. Тож скажім кілька слів, як виглядає секуляризм.

Він каже, що релігія — то добра річ; також доброю річчю є йти в неділю до церкви. Він не має нічого проти молитви. Але коли йдеться про щоденне життя, то ми — каже секулярист, — мусимо бути практичні. Коли треба виробляти напрямні, коли треба робити рішення, тоді єдино важить ось що: що дасть найкращий вислід чи користь.

Секуляризм сміється з того, хто старається дивитися на пляни і вчинки з точки Божої; такий напрям думання, кажуть вони, — добрий лише для мрійників. «Тримайте собі релігію в церкві, бо там для неї місце», — кажуть секуляристи, що називають себе практичними людьми.

У такій атмосфері ми живемо день-у-день. Тому нічого дивного, що наші душі не тільки наражені на таке ж саме думання, але часто стають заражені. Тому не дивно, що ми стрічаємо людей, які вважають себе добрими християнами, але їхнє християнство вже цілі літа кінчиться на ранішнім недільнім відвіданні церкви.

Маємо в щоденному житті багато прикладів такого зісвітченого зараження. Ні ні знайдете християнських батьків, що байдужі до науки церкви щодо сталих побачень молодих хлопців і дівчат. Ми колись навіть не мали на це слова в українській мові; ніхто не знав про якісь „с т е д і дейтс". Такі ніби християнські батьки вам скажуть: Не бачу в тому нічого злого. А втім я довіряю моїй доні (чи синові). Інші так роблять. Чим же моя дитина гірша?»

Знайдете добрих християн, що займаються політикою чи купецтвом чи є в якійсь професії, які вам скажуть: „Я знаю, що Церква каже, що це зле, що це гріх, але я мушу бути практичним, мушу згодитися з дійсністю, якщо хочу жити. Зрештою, всі інші так роблять. Чи я один зміню ситуацію?"

Молодий хлопець, добрий християнин" скаже вам: «Церква тримається перестарілих засад. Не бачу нічого злого ні небезпеки у дотиках, поцілунках з особами другої статі». „Добра християнка", мати сина, що розвівся зі законною подругою, скаже вам: „Певно, що то зле, щоб розведений женився, але кажіть, що хочете: діти потребують мами".

Ще інший скаже: «Та я знаю, що цей фільм морально недобрий, але він мене не згіршить, бо я вже настільки дозрілий, що мене ніщо не зіпсує».

Жоден з цих і багатьох інших ніколи не скаже просто: «Я роблю те, що Бог чи Церква кажуть, але лише так довго, коли це мені вигідно. Коли ж я на тому щось трачу, тоді роблю, як мені зручно». Хто так виразно і прилюдно сказав би, мусів би якось себе виправдати, а то для нього забагато. Він мусів би стати віч-на-віч з такими, що ради Бога і спасення своєї душі інакше поступали, от хоч би з мільйонами українців, які нині не так роблять, як секулярист радить.

Літеплі християни тим більше не скажуть ясно: «Я не годжуся з тим, що Бог допускає і того не приймаю». Вони все стараються знайти для себе якесь „виправдання". Вони визнають, що Бог дав закон і хоче, щоб люди виконували той закон; «але, — кажуть собі, — Бог зробить для мене виняток».

А хто ж ти такий,, щоб Господь робив для тебе виняток? Він нікому не робив і тобі не зробить.

Приміри, що ми їх подали, не всі. Вони такі різноманітні, як щоденне життя. Їх багато більше. І всі вони затруюють моральне повітря в телебаченні, в радіо, кіно, часописах, тижневиках, магазинах, оголошеннях. Одним словом куди не ступиш, куди не глянеш, що не почуєш — майже все заражене секуляризмом. І все це впливає на наш розум і нашу волю.

НЕБЕЗПЕКА ЧИГАЄ НА НАС

Ти, що читаєш ті слова, може ще так далеко не зайшов. Дякуй за це Богові. Але всі потребуємо час від часу зміряти нашу духову гарячку і старатися пізнати, чи й ми вже не заражені секуляризмом.

Щасливі ми, якщо сповняємо Божу волю не лише у великих, але і в малих речах. А сповняти Божу волю — значить жити в Божій присутності кожного дня, не лише в неділю. Це значить: у всіх наших рішеннях ми будемо робити застереження — «що Бог хоче, щоб я зробив». Це буде значити, що ми признаємо, що Христос і Його таїнствене тіло — св. Церква неподільні, що то Христос говорить у Церкві.

З Божою ласкою ми можемо жити і серед зісекуляризованого світу, не заразившися. Але це ласка, про яку треба просити, як просив і нам радив просити Божий слуга Андрій.

У нинішньому світі треба бути чуйним на небезпеки, бо їх так багато чигає на нас; треба бути уважним і обережним, з ким пристаємо, що бачимо, що чуємо, куди ходимо, що робимо. Інакше пусті гадки, сильні спокуси, затруєне повітря нинішнього світу, може звести нас на бездоріжжя.

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

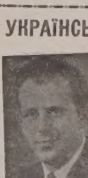

★
найнижча ціна
найкраща
обслуга
ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ
★

М. Панилик — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME
ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

Можете купити молитовник
"ГОСПОДИ, ДО ТЕБЕ ВОЗНОШУ ДУШУ МОЮ"

За благословенням верховного архиепископа Його Блаженства Йосифа появився молитовник, виданий у Римі, на доброму папері, 900 сторінок друку. На зміст складаються: різного роду молитви, в тому багато молитов Божого слуги митрополита Андрія, тексти св. Літургії св. Івана Золотоустого, Вечірні та Утрені (незмінні частини), тропарі й кондаки, Молебні й Акафисти тощо. Ціна 7 долярів.

Хто бажає набути цей молитовник, виданий згідно з постановою синоду владик Української Католицької Церкви, хай пише, долучивши 24 центи на оплату поштової пересилки, на адресу:

Rev. W. Tarnawsky, 11301 - 96 Str., Edmonton 18, Alberta

ГОЛЛЯНДСЬКИЙ КАРДИНАЛ АЛЬФРІНК ПРО РОЛЮ МІСЦЕВИХ ЦЕРКОВ

ПЛЮРАЛІЗМ І ЄДНІСТЬ ВСЕЛЕНСЬКОЇ ЦЕРКВИ

(УПБ, Рим) У газетах, теж українських, появлялися різні, деколи перекручені інформації про Церкву в Голляндії. Українським читачам пропонуємо переклад статті голляндського кардинала Бернарда Альфрінка, який обговорює ролю місцевих Церков як складових частин Вселенської Церкви і заторкує питання демократії в Церкві.

Стаття перша

Перед, у час і після Другого ватиканського собору виявилося виразно, що в Голляндії мають місце розвиток і напруження, за якими з великою цікавістю й увагою слідкує преса і міжнародна опінія. На протязі років можна було завважити нові, здавалося б, сенсаційні ініціятиви, які були виявом ситуації, потреб і прагнень, що відомі й іншим національним Церквам.

Велика переміна в голляндському католицтві датується в сорокових і п'ятдесятих роках. Але щойно багато пізніше церковні кола усвідомили собі її дійсність і засяг, хоч не всюди збагнули її повне значення.

Пасторальний собор, що був скликаний 1965 року, при кінці Другого ватиканського собору, і в цілій країні був ґрунтовно підготований великим числом людей і груп, розпочав першу пленарну нараду в січні 1968 року, а шосту й останню — в квітні 1970 р. В нарадах взяли участь усі єпископи, представники священиків і мирян з усіх дієцезій, представники ченців і черниць, знавці, некатолицькі й нехристиянські обсерватори і, за посередництвом масових засобів зв'язку, все населення.

Пасторальний собор, який завершиться постійною Національною Пасторальною Радою, був великим досвідом для Голляндської Церкви. Він знайшов відголос у всьому світі. На пленарних нарадах часто бувало більше журналістів, ніж делеґатів. Але стає зрозумілим, що ті, які безпосередньо не брали участи в церковному експерименті, через брак вичерпної інформації винесли враження, ніби Пасторальний собор був присвячений незвичайним тривожним справам. Насправді, Пасторальний собор мав бути спільною нарадою і такою він і став, розглядаючи питання, як сьогоднішня Церква повинна сповняти свої завдання у сучасному світі і як вона повинна виробити в сьогоднішніх людей правдивіше розуміння християнського життя.

КАТОЛИКИ ВИХОДЯТЬ З ҐЕТТА

Мабуть, немає в світі другої країни, де б опінія була так психологічно приготована на важливі напрямні Другого Ватиканського собору, як у Голляндії, де перестановка почала відбуватися ще перед тим, як відкрито цей собор. Віками Голляндська Католицька Церква була підпільною Церквою. Боротьба Голляндії проти еспанців спричинила те, що протестантизм витіснив католицизм і став релігією існуючого ладу. Від католиків відібрано церкви і виключено їх з публічних урядів.

Це переслідування причинилося до поглиблення й посилення віри, до розвинення внутрішньої, тихої побожности і до солідарности вірних з їх священиками, єпископами і папою.

Коли в 1853 році відновлено католицьку ієрархію, католики, які тоді представляли третину населення, творили спаяну групу, яка для оборони Папської держави була в силі дати стільки само вояків, що Франція. Католики організувалися дуже скоро в повний комплект політичних, соціяльних і культурних організацій; створили власну політичну партію, школи, шпиталі, газети, радіо, телебачення.

Відсоток практикуючих вірних був і ще є дуже високий. Голляндці, які творять один відсоток всього світового католицького населення, дали ще недавно Церкві 10 відсотків її місіонерів.

Католики залишилися однак окремою групою, яка мало була інтеґрована в національне життя та перебувала в дефензиві супроти протестантів, лібералів і соціялістів .Вони реаґували досить мляво, виявляли пасивну ментальність супроти напрямних церковної влади.

Приблизно від 1930 року з'явилася нова ґенерація, яка вийшла зі своїх шкіл і католицького університету в Неймехені й почала займати критичну поставу супроти панівних поглядів, які часто піддержували єпископи, та стала вимагати більше відповідальности і свободи, менш авторитарного правління і свобідніших взаємин між вірою і духовними науками; вона противилася духові ґетта і шукала зближення з протестантами і почала брати участь в екуменічному русі.

Від другої світової війни католики вже не є в ґетті. На протязі п'ятьох років опору проти німецьких окупантів голляндські католики нав'язали тісні зв'язки солідарности з усіма земляками без різниці політичних партій або віровизнання. Пам'ять кардинала Де Йонха шанують усі як національного героя опору.

Злучившися зі своїми співгромадянами, голляндські католики нав'язували рівночасно, до глибоко вкорінених традицій демократичної країни, яка була відома тим, що протягом історії була притулком вільнодумаючих діячів, та відкрили Церкву, як спільноту, вартості якої кожен вільно визнає і приймає.

Ця радикальна переміна зробила Голляндську Церкву надзвичайно чутливою до напрямних II Ватиканського собору. Хто вже раз знаходиться в процесі розвитку, не може зупинитися. Безпосередньо після II Ватиканського собору Голляндська Церква почала пристосовувати до голляндських відносин загальні напрямні віднови, які визначив Собор для Вселенської Церкви, і поступати дальше в напрямі, який Собор відкрив.

НОВІ ШЛЯХИ ТЕОЛОГІЇ

Більше, як лише до дослівного передання на голяндську мову, пасторальний собор змагав до дійсного розвитку динаміки собору і здійснив це. Ось чому деякі теми розглядалися з більшим наголосом, як це мало місце в Римі, і ось чому вони були часто розглядані з різних теологічних точок зору. Віднова, над якою працював голляндський пасторальний собор і яка тепер всюди має місце в Католицькій Церкві, основана на кількох засадничих ідеях, які випрацював та сформулював Ватиканський Собор.

Ідеї, якими найбільше займається Голляндська Католицька Церква, відносяться до взаємин національної Церкви з Вселенською Церквою і впровадження демократії в ієрархічну структуру Церкви.

II Ватиканський Собор дав у загальних рисах дефініцію національної (партикулярної) Церкви, при чому її представлено передусім, як актуалізацію і унаочнення на національному рівні єдиної Церкви Христа у всіх містерійних виявах, які їй тепер визнано. Згідно з цим, існують місцеві Церкви, тобто єпархії і церковні провінції, в яких охоплені різні єпархії, не лише, як одна частина більшої цілости; вони дають у історії конкретну форму єдиної містерії Церкви Христа.

Таким чином Ватиканський собор нав'язав до одніеї дуже старої християнської традиції. В Діяннях апостолів вже кожна місцева одиниця має назву Церкви, так що цю назву уживалося в множині й одині.

Як єдина Христова Церква стає єдиною конкретною дійсністю завдяки реалізації її у безчисленних евхаристійних спільнотах, так і єдина церковна містерія унаглядлюється у великій кількості різних місцевих практик. Якщо ця містерія має стати в нашій історії дійсно життєвою містерією, то її мусять переживати живі, дійсні люди згідно з можливостями власної природи, культури, оточення й історії.

Згідно з цим поглядом, II Ватиканський собор дав національним Церквам право розвивати власну літургію, дисципліну, духовне життя й богословську думку про містерію спасіння. По довгому періоді темноти стало знов ясно, що не слід змішувати єдности з уніформністю. Також до Церкви відносяться слова Христа: „В домі Мого Отця — багато мешкань".

Отже в рямках Вселенської Церкви національні Церкви мусять мати можливість показати власне обличчя. Універсальність Церкви живиться великою кількістю культур і традицій, які злучені одні з одними в єдності правдивої віри Церкви.

Літній курс у нашому університеті в Римі

Третій літній академічний курс в Українському католицькому університеті ім. св. Климента папи в Римі відбудеться від 15 червня до 15 липня.

Початок викладів: у четвер, 15 червня; закінчення — в суботу, 15 липня. В неділю, 16 липня, буде врочиста архиєрейська Літургія.

Виклади Літнього курсу будуть відбуватися у великій авлі університету, а студенти й викладачі замешкають у приміщеннях університету при Вія Боччея 478 та в обителі при храмі Свв. Сергія і Вакха (П,яцца Мадонна дей Монті, 3).

Оплата за курс: 75 дол. Передбачено знижку або у винятковому випадку і звільнення, для незаможних, про що належить написати прохання підтримане рекомендацією душпастиря.

Кошти перебування: — 6 дол. денно.

Курси призначені для доповнення й відсвіження попереднього знання в теологічних дисциплінах, а для багатьох без духовної освіти — для придбання основ богословських знань, таких потрібних для сучасних мирян; для збагачення українознавчої освіти і поглиблення різних аспектів важливих суспільствознавчих дисциплін. Курси можуть бути корисними як для священиків і студентів теології, так і для студентів, учителів українознавчих шкіл та суспільних діячів, головно для виховників молоді.

Цього року на курсі викладатимуть:

Єпископ Володимир Маланчук (Париж): Вибрані актуальні богословсько-філософічні питання;

отець прелат Мирослав Марусин (Рим): Джерела української літургічної традиції;

отець Іван Музичка (Англія): Деякі питання пасторальної теології і суспільного виховання;

Константин Біда (Оттава): Вибрані питання української літератури;

Богдан Боцюрків (Оттава): Совєтська релігійна політика і становище релігії в комуністичних країнах;

Радослав Жук (Монреаль): Деякі аспекти сучасного українського церковного мистецтва;

Петро Зелений (Бельгія): Сільське господарство України;

Петро Ісаїв (Філядельфія): Деякі питання історії України;

Василь Лев (Скрентон): Питання розвитку української мови, головно літургічної;

Богдан Лончина (Дітройт): Жанна д'Арк у світовій літературі;

Василь Маркусь (Рим): Державне право України історичний огляд;

Михайло Марунчак (Вінніпеґ): Стан і проблеми українських поселень;

Теодор Мацьків (Акрон, ЗДА): З дипломатичної історії козацької доби;

Юрій Старосольський (Вашінґтон): Вибрані питання українського права (аналіза й порівняння);

Богдан Цимбалістий (ЗДА): Питання виховної психології.

Передбачені ще деякі доповіді інших науковців і теологів.

Докладніший поділ лекцій буде подано на місці .Назагал, виклади будуть відбуватися до обіду з зарезервуванням вільного часу по обіді для екскурсій та оглядин Риму й околиці .Також передбачено провести спільні прогулянки поза Рим. Деякі вечори будуть присвячені для семінарів та дискусійних груп.

До диспозиції студентам стоятиме бібліотека УКУ, а також ті, що бажають працювати над спеціяльними темами, зможуть користуватися іншими римськими бібліотеками.

Ректорат університету видасть відповідні посвідчення участи студентам, як також для бажаючих будуть проведені іспити-кольоквії, що буде позначено на такій посвідці. Таким чином учасники Літнього курсу зможуть сподіватися, що їм хоч частково будуть враховані ці курси (кредити) в інших високих школах.

Адміністрація університету закликає всіх бажаючих узяти участь у курсах негайно зголошуватися. Щиро просимо Впр. Отців душпастирів спопуляризувати наші курси, як в Европі, так і за океаном та, наскільки можливо, посередничити, щоб потребуючі й відповідні кандидати одержали допомогу з деяких місцевих джерел.

У всіх справах курсу звертатися на адресу: Universita Cattolica Ucraina, Via Boccea 478, 00166 Roma, Italy.

Як можна оборону назвати агресією

Любор ЗІНК

Схвалюючи психозу великої частини виборців, що бажають миру за всяку ціну, західні державні діячі довгими роками говорили про відпруження міжнародних стосунків. Майже десять років тому, після ракетної кризи з Кубою, нам вперше проголосили, що холодна війна стала справою минулого.

Президент Ніксон почав свій термін баченням приходу нової доби у відносинах між Сходом і Заходом — доби переходу від ворожости до переговорів. Цей процес дістає назву відпруження і мав — щонайменше — „забезпечити мир на життя цілого покоління".

Надія на значиме відпруження лежала на двох припущеннях: 1) взаємне зацікавлення наддержав уникнути ядерну війну: 2) пом'якшення жорстокости комуністичної тоталітарної системи всередині та зменшення амбіцій цієї системи на світову гегемонію.

Дотепер перше з цих припущень витримало пробу часу. Зате друге, навпаки, цілком провалилось. Справжні події міжнародної сцени з часів критичного зіткнення Москви й Америки в Карібському морі з переконливою ясністю показали, що наддержави не хочуть самогубства. Навіть Китай Мао Цзе-дуна, який десять років тому ставився зневажливо до ризику ядерної війни, почав усвідомлювати собі наслідки загального руїнництва на випадок повного конфлікту між велетнями.

Отже, одна з засадничих передумов відпруження справді існує та ймовірно лишиться існувати на довгий час.

Зате надія на другу передумову, на нещастя, не виправдала себе. Замість пом'якшення, після небагатьох поверхових спроб десталінізації за хрущовських часів, московська тоталітарна система розчавила спроби внутрішньої реформи — наприклад Дубчеків експеримент „лібералізації" в Чехо-Словаччині — і наново словом і ділом ствердила прагнення зовнішньої гегемонії.

Ці прагнення, кінцева мета яких панування червоного фашизму в цілому світі, будуть здійснюватися всіма доступними засобами, вилучаючи тільки саму ядерну війну. Тому змагання між Москвою і Пекіном лише ускладнює, а те не зменшує, колись монолітного московського натиску. Не зважаючи на всі догматичні й тактичні різниці, маоїсти та новосталіністи, об'єднані спільною метою всіх марксистів і в багатьох випадках підсилюють один одного (особливо в ділянці замішання, деморалізації та підривництва в демократичних суспільствах).

Багато з цього підривного зусилля йшло і йде на зламання психологічного опору комуністичному тискові. Це робиться головним чином засобами перекручування політичної лексики, подібними до зразків у творах Джорджа Орвела, які він назвав „новомовою". Слова „новомови" мінялися так, що вони набирали цілком іншого значення.

(На цьому місці пригадуються декілька виразів з „Колхозу тварин" та „Року 1984-го" — двох, може, найкращих праць Орвела. В першій книжці старий кнур — Карл Каркс — проголошує нову філософсько-політичну доктрину, яка має визволити тварин від людського визиску. Між іншими постулятами його програми є такий: „Всі тварини-рівні!". Але коли, вже після смерти старого кнура, тварини скидають владу людей, то провідники тварин „поповнюють" первісне гасло свого духового провідника і воно набирає цілком іншого значення-протилежного основному: „Всі тварини рівні, але деякі тварини рівніші від інших".

У „Році 1984-му" орвелівський світ — подібно до сьогоднішнього — поділений між трьома наддержавами, які перебувають у стані постійного збройного й ідеологічного конфлікту. Засобом комунікації між людьми стає „новомова", основною рисою якої є те, що всі значимі поняття й гасла перекручуються і відриваються від первісної основи. В системі „новомови" такі вирази, як: „Мир є війна" чи „В неуцтві — сила" не звучать парадоксально. ТГЛ).

Отже, через декілька стадій семантичних маніпуляцій, які майже непомітно, проте дуже ефективно, подаються засобами комунікації, оборона перед комуністичною навалою тепер, звичайно, називається агресією: відпруження розуміється як відсутність опору всім видам комуністичної експансії; мир — покірність тоталітарній владі.

Цим способом нищиться ясність думки, а небажані поняття усуваються перекручуваннями, або видаленням їх з ужитку. (одно з більших перекручувань, що так згубно для українства прищепилося в цілому світі, це присвоєння Москвою нашої історії, зокрема історії середньовічної Київської держави — ТГЛ).

В часі, коли Ніксон висловив свої надії на перехід від ворожости до переговорів з тоталітаристами, семантичне замішання в мізках лібералів вже недало „відпруженню" значення непротивлення волі тоталітаристів, а поняття переговорів в ім'я відпруження, через паслаблення пильности, набрало забарвлення однобічної поступки.

Слово „напруження" теж набрало іншого значення через концепційний відрив наслідків від причин. Цей трюк пересунув відповідальність за напруження у таких вибухових теренах, як Середній Схід, Південно-східня Азія, або Середня Европа (зокрема Берлін з його потворною, збудованою комуністами стіною) від тих, хто створив напруження, до тих, хто почав уживати оборонних засобів.

Як далеко просунувся цей процес москозвихнення, можна судити з того, що, коли тоталітаристи пляново, збройно й масово поширюють конфлікт (такий, як комуністична навала на Південний В'єтнам), то це ледве чи викликає будь-яке публічне обурення. Зате заходи проти комуністичної навали таврюються як флїртування з третьою світовою війною.

М-р Ніксон несе велику міру відповідальности за поширення цієї патологічної психози, бо при відсутності однієї з двох засадничих передумов для справжнього відпруження його фата моргана про нібито спадаюче напруження між Сходом і Заходом зіграла в руки розпалювачів безладдя.

„Торонто Сан"
переклав ТГЛ

Велике слово „Мати"

В минулому числі „УВ" ми надрукували слово п-і І. Вареницї з нагоди „Дня матері".

Те слово п-і І. Вареница виголосила в понеділок, 8 травня в часі щотижневої радіопередачі Централі Українців Католиків у Едмонтоні, на французькій радіостанції Сі-Еф-Ейч-Ей від імені другого відділу „Доброї Волі" катедральної парафії св. Йосафата.

КОМЕНТАРІ

ПОКУТА БЕЗ ПРОВИНИ

З нової покаянної заяви Зіновії Франко видно, яку покуту взяла на себе внучка письменника Івана Франка, але ніде не видно якоїсь її провини.

Київська «Радянська Україна» 2 березня опублікувала листа З. Франко. Каялася, б'ючись у груди. Цими днями в совєтських газетах появилася нова заява: Зіновія Франко б'є в груди себе, а також інших. «Я ще раз заявляю: вороття до минулого не буде. Я повністю усвідомила свою провину і глибоко засуджую свої дії, що принесли шкоду радянській батьківщині. Я зробила перші кроки. Далі зроблю все для того, щоб спокутувати свою провину перед радянською державою і українським народом. Хочу, щоб свої помилки зрозуміли і ті, хто продовжує хизуватись своєю особливою позицією, яку можна назвати лише позицією внутрішньої еміграції».

Не висловлюємо ніяких сумнівів щодо обох заяв Зіновії Франко. Але вона сама запевняє про свою щирість. «— Лист написаний мною та з моєї ініціятиви. Нехай у цьому ніхто не сумнівається. Цей свій лист я написала щиро. В ньому викладена лише правда». Гай-гай... Чи є в світі інша така „вільна" країна, де громадяни, написавши лист, вважають за потрібне додати, що ніхто їх не силував писати?

Внучка Івана Франка вплуталася в біду через закордонних українських туристів. Вони «цікавились політичним становищем на Україні», пише З. Франко. «На ці та інші питання я давала відповіді, тенденційно інтерпретуючи події та факти. При цьому я допускала, що ця інформація буде використана за кордоном з антирадянських цілях. У своєму політичному засліпленні я не помітила, як стала передавати інформацію замаскованим представникам ворожих закордонних націоналістичних центрів».

Відтепер Зіновія Франко обіцяє бути обережною. «Хочу сердечно подякувати всім, хто підтримує мій виступ у газеті, хто хоч і засуджує мої колишні дії, але допомагає своїм довір'ям до мене спокутувати вину перед народом, перед нашою батьківщиною».

В чому ж, власне, провина Зіновії Франко? Вона «т е н д е н ц і й н о» насвітлювала «події та факти», а її інформація, була потім використана «в антирадянських цілях». Події та факти, виходить, були правдиві, але совєтський режим не любить, коли хто про них говорить. Тут уся «провина», якої, власне, нема.

Національне питання в СССР нібито давно вже розв'язане. І тут будь-яка критика не допускається. Про інші прикрі речі можна говорити. Можна бути правовірним марксистом, навіть відданим прихильником Брежнєва, і водночас не приховувати злочинів молодих хуліганів у СССР. Є злочини, хоч молодь живого капіталіста ніколи не бачила на власні очі. Ніяких «антирадянських цілей» Хрущов не мав, коли говорив про Сталінові злочини. Не роблять «антирадянської» пропаганди і ті сміливі люди в Україні, що виступають проти русифікації. Антирадянську пропаганду вигадують ті, що далі мріють про повне знесилення українського народу.

ДОПОМОГА ЗРУЙНОВАНІЙ КРАЇНІ

Банґлядеш, зруйнована громадянською війною країна, одержує християнську допомогу з Канади. Ромео Майоне, директор канадської католицької організації «За розвиток і мир», сказав минулого тижня в Монреалі, що незабаром вишле 250,000 долярів на купно худоби в Банґлядеш. Відколи в тій країні скінчилася війна, канадські католики вислали 400,000 долярів. Загальна сума допомоги: 900,000 долярів.

Допомогою керує Християнська організація допомоги й реґабілітації, що є офіційним аґентством єпископів Банґлядеш. Керівники тієї організації плянують велику програму допомоги бідному населенню та господарського розвитку країни.

Потреби Банґлядеш дуже великі; допомога з різних країн порівняно невелика. А все ж хоч якась християнська допомога до тієї країни приходить.

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

УКРАЇНСЬКІ МІСЦЕВІ НАЗВИ В АЛБЕРТІ

Наукове товариство ім. Шевченка, осередок на Західню Канаду, влаштовує в неділю, 28 травня (3 год. 30 хв. у залі УНО, 10629 - 98 вул.) наукову сесію, присвячену українському вкладові в розбудову Канади. На цій сесії нижчепідписаний подасть огляд українських місцевих назв в Алберті, колисці українського поселення в Канаді.

Усіх українських назв виявлено коло с т а, але засвідчено в офіційних документах чи подано на мапах лише такі: Антон Лейк, Барич, Біґорай Рівер, Білліс (Білий ліс), Боян, Борщів, Ковак, Дервент (Дервень), Давнінґ (Давнє), Іспас, Каша, Косташ Скул, Ковач, Ланюк, Лужани, Мазепа, Мирнам, Новий Київ, Пено (Паньо, Панько), Родеф (від Федор, навпаки), Шандро, Шипинці (Шипинджі), Слава, Святин, Собор, Стерчо, Стрий, Стубно, Тимко Лейк, Укальта (від Україна та Алберта), Весела, Вільна, Василь, Волинь, Восток, Завалля, Зварич Скул.

Щоправда, деякі з них спірні, бо записано їх у перекрученому варіянті; отже, різні джерела подають по-різному. До цих тяжко з'ясовних назв належать Білліс, Дервент, Давнінґ, Пено. Тепер, п'ятдесят-сімдесят років пізніше, майже неможливо усталити, яке джерело має більше рації. У зв'язку з цим нижчепідписаний звертається до всіх людей, що знають щось про згадані назви та інші, незасвідчені в офіційних документах, прийти на сесію, щоб допомогти з'ясувати справу. Хто не має змоги прибути, нехай потелефонує (434-2449) або напише на адресу: Prof. Yar Slavutych, 72 Westbrook Drive, Edmonton, Alta.

Наперед дякуємо за відгуки. Український вклад у розбудову Канади немалий, тому треба нам спільними силами належно його удокументувати. На сесії буде прочитана також доповідь ред. М. Хом'яка про українське шкільництво в Алберті.

Едмонтон **Яр. Славутич**

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

Український католицький тижневик ◈ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◈ Видає Спілка «Українські Вісті».

Published every Thursday in Edmonton ◈ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◈ Yearly subscription in Canada — $6.00, in other countries — $7.50.

UKRAINIAN NEWS

10967 - St., Edmonton, Alta.

Second class mail, registration number 1035.

УСПІШНИЙ ВИСТУП ХОРУ „ДНІПРО" ТА АНСАМБЛЮ „ЧЕРЕМОШ" У ДЕРВЕНТІ

Небуденною подією для Дервенту і околиці був концерт хору „Дніпро" та танцювального ансамблю „Черемош" з Едмонтону в неділю, 7-го травня.

Кількамісячні старання комітету ,що його очолив о. І. Черкавський та фінансова допомога міністра культури, молоді і дозвілля п. Г. Шмідта, яку виклопотали посли Леґіслятури п-і К. Чічак з Едмонтону-Норвуд і п. Міллер з округи Верміліон, уможливили цей концерт.

На другу годину по полудні прибули хористи й танцюристи двома автобусами до Дервенту. Концерт почався по третій годині. Шкільна руханкова заля на 400 місць була виповнена місцевими й дооколишніми учасниками.

З коротким привітом виступив о. І. Черкавський і, після відспівання національних гимнів і „Христос воскрес", почалася властива програма.

В першій частині концерту поважні історичні пісні чергувалися з побутово-настроєвими. Друга частина була виповнена народніми жартівливими піснями, які внесли веселий настрій. Учасники живо реаґували на них. Цілість програми перепліталася з виступами юних танцюристів „Черемош", яких все і всюди глядачі нагороджують щирими оплесками. Для більшості глядачів виступи українського хору й танцювальної групи були подією, яку вони вперше переживали в своєму житті й яка зробила на них помітне враження.

Веселий настрій, викликаний виступами хору й танцюристів, доповняв, з питомим йому артизмом, п. Р. Осташевський монологами на тему „А тото говорить Гриць Зазуля".

Перед послідним виступом хору о. І. Черкавський зложив щиру подяку хорові, танцюристам і п. Р. Осташевському та попросив присутніх взяти участь в панахиді, яку заплиновано відправити зараз після концерту на могилі побіч церкви. На вершку тієї могили Т-во Українців Самостійників Гетьманців побудувало в 1939 р. масивний цементовий постумент з хрестом, на якому написано: „Слава борцям за волю" Про той постумент знаходимо згадку в „УВістях" з 29 серпня 1939 р. Там читаємо:

„Дервент, це околиця, що її замешкують переважно самі українці католики. Всі свідоміші українці є діяльними членами організації Гетьманців Державників і гарного Українського Народнього Дому та ведуть успішну працю на релігійному й національному полі . . ." І дальше: „На захід від містечка Дервент взноситься гора окружена зеленим лісом. На горі є простора рівна площа, на якій здалека видно маленьку каплицю а побіч неї величний бетоновий пам'ятник, що його поставили Гетьманці Державники на честь Карпатських Героїв".

В дописі говориться про те, як українці „вшанували своїх героїв". В дні 12 липня 1939 р. на свято св. Ап. Петра й Павла Св. Літургію відслужив з тієї нагоди о. Й. Сеньків ЧСВВ, а проповідь виголосив брат Севастіян ЧСВВ. „Одною з найбільш зворушливих хвилин була та, коли то дівчата в народніх строях повільним кроком зближалися до могили з вінком, що його самі виплели з пахучих квітів і зложили на могилі під хрестом.

На могилі зложено три вінки. Один від гетьманців, другий від жінок а третій — найкращий — від дервенської молоді. Вкінці відправилася панахида за всіх поляглих борців Карпатської України".

Думку побудувати пам'ятник піддав п. Михайло Гетьман, голова гетьманської організації на Канаду, а на місці найбільше напрацювалися над спорудженням його п. Михайло Онисик і п. Іван Ханасик.

До цього постументу-хреста підійшла процесія з прапорами і о. І. Черкавський з найближчими сусідами оо. д-ром П. Литвином і Б. Лисаком відправили панахиду за поляглих, в різних часах, наших борців за волю. По закінченні о. І. Черкавський виголосив коротку проповідь, а двоє мешканців Дервенту, з родин яких сини згинули в час другої світової війни на побоєвищах Европи, зложили вінок. До панахиди співав хор „Дніпро".

Концерт, процесійний похід на могилу, і панахиду зняв на звукову фільму п. Гр. Барабаш зі своєю групою і п. Гр. Йопик, для Українського музею-архіву в Едмонтоні.

Те небуденне свято в Дервенті закінчено спільною вечерою, що її приготовили членкині відділу ЛУКЖ при парафії в Дервент.

Під час вечері виступали з побажаннями для хору й танцюристів посадник Дервенту, посли Міллер і Чічак, яка й передала привіт від прем'єра П. Лоґіда й міністра Г. Шмідта, та о. І. Черкавський. Від хору відповів на привітання його диригент п. Р. Солтикевич. Многоліттям на честь гостей і організаторів концерту закінчив хор свій виступ у Дервенті.

І. Х.

Д-р Евгенія Головач – вчена й лікарка світової слави

(ю.к.) Як багатьом едмонтонським українцям відомо, Евгенія Головач народилася в українській піонерській родині бл. п. Семена і Йосифи Головачів. З цієї ж родини походить перший український міністер в уряді Алберти, Амврозій Головач.

Евгенія Головач закінчила в Едмонтоні середню школу, потім у роках 1938-1941 медичний факультет албертського університету. Згодом, як лікарка, практикувала медицину в різних шпиталях, албертських і американських, спеціялізуючись в дитячих хворобах.

В 1952 році д-р Евгенія Головач одружилася з лікарем, д-ром Доном Л. Тирстоном, і разом з чоловіком постійно живе в Ст. Луїс, Місурі. Саме в цьому місці розгорнула широку дослідчо-наукову діяльність, зокрема в таких ділянках ,як умова ретардація, мозковий параліч, конвульсійні розлади в дітей тощо.

Здобуваючи щораз більші успіхи, д-р Головач досить швидко посувалися по наукових щаблях американської медицини, де, як відомо, суперництво таки дуже гостре. Сьогодні вона, разом з чоловіком, є надзвичайним професором педіятрії медичного факультету Вашингтонського університету в Ст. Луїс, теж педіятристом Дитячого шпиталю в цьому ж місті, членом багатьох американських наукових установ тощо.

Проте на верхи світової медичної науки д-р Евгенія Головач пробилася тільки недавно. Про її статус у медичній науці свідчить хоч би той факт, що в 1970 році вона одержала від американського уряду, докладніше від департаменту здоров'я, освіти й суспільної опіки суму 236,263 долярів на продовження своїх

д-р Евгенія Головач

дослідів над мозковим метаболізмом.

Сьогодні наукові роботи д-р Евгенії Головач є відомі в цілому світі. І так у найбільшому американському медичному журналі „Да Ню Енґленд Джорнал оф медісін", у числі з 27 січня ц.р. появилася довша наукова робота п.з. „Прогноза в припадках дитячої епілепсії", підписана Джін Головач, М. Д. Дон Л. Тирстен, М. Д., і Джеймс О'Лірі, Ф. Д., М. Д.

Ця робота викликала в медичному світі велике враження. Вістку про неї подали світові медичні журнали, між іншим „Да Ленсет" з 26 лютого ц.р. А розповсюджений в цілому світі американський тижневик „Тайм" у числі з 28 лютого ц.р. подав у своєму медичному відділі таку вістку:

„Хоч епілепсію можна контролювати лікарствами, все таки її вважається невиліченою недугою. Проте нові досліди свідчать, що деякі діти виростають з епілепсії.

Науковці медичного факультету Вашінгтонського університету звітують у „Ню Енґленд Джорнал оф Медісін", що діти, в яких не було конвульсій з причини довготривалого трітменту (лікування) лікарствами, не мають епілептичних нападів навіть по повному припиненні лікування. Із 148 епілептичних дітей, що одержували антиконвульсійні препарати впродовж найменше чотирьох років, тільки 24% постраждали від нових нападів по закінченні трітментів".

Канадські українці мають всі причини, щоб величатися своєю славною землячкою, на яку з усіх боків сиплються тепер почесті. Це тим більше, що д-р Евгенія Головач з любов'ю й гордістю зберігає своє батьківське прізвище.

• **Поблизу Харкова** розбився совєтський пасажирський літак Антонов-10. Всі пасажири та обслуга літака згинули. Совєтське агенство ТАСС, як повідомило про катастрофу, не подало, кілько осіб було в літаку. Звичайно в літаку є 80-100 пасажирів.

Курс українознавства у Вінніпезі

Проголошений в офіційному календарі підвищений курс української мови й літератури в Літній школі Манітобського університету відбудеться в місяцях липні й серпні під керуванням проф. Яр. Рудницького, голови департаменту славістики. Курс буде вповні кредитований.

Для позамісцевих учасників передбачено приміщення й харч в університетському гуртожитку („резіденс"). Зголошуватися треба найпізніше до 15-го червня на адресу реєстратора Манітобського університету.

ГОЛОС МАЄ МЕЙОР ЕДМОНТОНУ

МІСЬКИЙ ПОДАТОК

(Стаття написана перед 16 травня)

Я сподіваюся, що на 16 травня міська рада ухвалить висоту цьогорічного податку .Міська рада мала одні наради в справі рекомендацій відносно теперішнього бюджету від свойого комітету для справ міської господарки і, якщо я не помиляюся, тепер вже в найближчий вівторок є відкрита дорога для ухвалення міського бюджету.

Моє становище в тій справі є того роду, що, без уваги, яку висоту податку ухвалить міська рада, він завжди буде зависокий. А це тому, що забагато вимагається від податку від нерухомостей й податок не повинен би бути ніяк такий високий, як є сьогодні, беручи лиш 1972 рік, й треба би знайти іншу форму оподаткування для міст, щоб вони могли заплатити за послуги, яких від них вимагають. На жаль, вищі уряди ще й досі є глухі на муніципальні прохання про допомогу, щоб влегшити тягар міських податків від нерухомостей. Навіть без більших пересунень у теперішних правах оподаткування всіх трьох ступенів уряду (тобто муніципального, провінційного та федерального), треба поробити якісь тимчасові заходи, щоб допомогти муніципалітетам у їхньому важкому

мейор Айвор Дент

становищі.

То правда, що, якщо мешканці міст домагаються певних послуг, вони мають за те заплатити. Але на те є інші, більш відповідні та більше відповідні форми оподаткування, як податок від нерухомостей, що ним маємо покривати багато видатків, сьогодні.

Дозвольне навести кілька прикладів:

Місто мусить стягати податок від власників домів, щоб допомогти фінансувати такі речі, як шпиталі, пильнування виповнювання законів, послуги для здоров'я та суспільної опіки, а до того податок від нерухомостей ще має покрити загал коштів навчання у школах. Річ є в тому, що ми маємо платити музиканта, але ми не кажемо йому, що він нам має грати. Ми маємо дуже мало до говорення, як мають бути гроші видавані, але майже нічого не маємо до говорення, як великі бюджети тих міських відділів мають бути. Маємо відповідальність за плачення видатків, але ми не маємо контролі над тими видатками.

Та не лиш те, але на другому кінці податкової скалі ми маємо деякі кляси нерухомостей, яким провінційний уряд заґарантував звільнення від податку. Провінція рішає, які допомоги треба дати із наших податкових грошей, а ми не маємо в тій справі нічого до говорення.

Та передусім податок від нерухомостей є несправедливий, бо його найбільший тягар паде на ці групи мешканців Едмонтону, що мають низький прибуток. А це тому, що заплата за дім (мортґедж) становить у бюджеті власників тих домів велику частину видатків, і, не забувайте притому, що, якщо власник дому не може платити мортґеджів, його родина може стратити дах над головою.

Що ще більше, податок від нерухомостей зростає, якщо власник переведе якісь уліпшення на своїй власності й через те здержує всякі намагання не допустити до погіршення власностей в його сусідстві.

Справи, які я подав, можна би змінити протягом одного дня, без більшої шкоди до вищих урядів (провінційного та федерального), зате з великою користю для муніципалітетів. Вищі уряди мають різні можливости змінити податкову систему, щоб відповідні зміни покрити зі своїх прибутків; ми не маємо ніякої можливості.

Навіть лиш з деякими змінами, що я їх згадав, підвишка податку на 6.4 міллс, що її пропонував комітет для господарських справ міста, могла би бути зменшена бодай на половину. Але справа в тому, що ми загрузли на тій цифрі, якщо ми маємо задержати всі послуги для мешканців міста та давати собі раду з нашим скорим ростом.

Цифра 6.4 міллс є назагал та сама, якій я противився й відіслав цей проект назад міській управі, коли вперше розглядано цьогорічну підвишку податку й коли менше-більше була мова про підвишку податку на 15 міллс на 1972 рік. Й тому я з неохотою піддержую пропозицію комітету й ще раз звертаються до вищих урядів із закликом, щоб вони вжили своєї сили й зменшили податковий тягар для внасників домів.

Айвор Дент, мейор

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

НАМИ НІХТО НЕ ОПІКУВАВСЯ

В. ГАВРИШ

Як я нераз пригадую собі мої початкові роки в Канаді, а відтак і пізнише моє життя та життя наших інших поселенців, то я часто порівнюю наше положення з положенням імігрантів з інших країн. Тоді тай ще сьогодні імігрантами, що приїздять до Канади, опікується в більшій чи меншій мірі дипломатичне представництво даної держави, яке урядує в Оттаві, чи консуляти, що є по різних канадських містах. Я чув від кількох німців, що німецькі імігранти, як перебувають в Канаді, завжди можуть числити на пораду та піддержку німецької амбасади чи німецьких консулів. А один німець мені оповідав, що між їхніми імігрантами були й такі, що приїхали до Канади шукати легкого хліба, перемандрували всю Канаду від Атлантійського океану аж по Тихий океан, пустили всі гроші, які мали, використали всі допомоги суспільної опіки по містах, де лиш було можливо, а відтак вирішили вертатися назад до Німеччини. Вони не мали за що купити квитка, то звернулися до найближчого німецького консуляту чи до амбасади в Оттаві й ті видали їм гроші на поворотний квиток до Німеччини з тим, що вони мали відтак ті гроші віддати в Німеччині. Не знаю, чи вони ті гроші відтак віддавали, чи ні. Але представництво німецької держави своїми імігрантами опікувалося й опікується.

Як я тепер порівнаю, положення наших поселенців у Канаді з імігрантами з інших народів, то ми були в багато гіршому положенні. Нами ніхто не журився й ніхто не опікувався. Одинокий д-р Олексів був приїхав до Канади, мабуть при допомозі австрійського уряду, перевірити, які є можливості в Канаді для українських поселенців й відтак написав про те книжку. Але я ніколи не чув, щоб австрійська держава, якої ми були громадянами, нами опікувалася. Багато наших імігрантів мусіло крадькома виїздити з дому, бо вони не відбули військової служби й їх були б леґально до Канади не випустили. А тут в Канаді нашими людьми опікувалися лиш різні агенти, що працювали для подорожних компаній, які заробляли гроші на імігрантах, або агенти залізничих компаній, чи будови шляхів, які також діставали комісове за підшукання робтників. Позатим наші люде були здані на самих себе, на наші парафіяльні та світські організації, що допомагали імігрантам у такий чи інший спосіб ,залежно від їхньої спроможности.

Не краще було й за володіння Польщі в Галичині. Польща не робила нашим людям труднощів у виїзді, ба навіть поліція часом допомагала скорше дістати пошпорт тим нашим українцям, що були діяльні та працювали в культурно-освітних організаціях. Вони позбувалися в той спосіб небажаного для поліції „вивротового елементу" з села, який в Канаді для них уже не був небезпечний.

А польські амбасади та консуляти в Канаді може й турбувалися долею поляків із Польщі, але українцями вони зовсім не журилися. Я ніколи не чув, щоб польський консул чи амбасадор допоміг нашим поселенцям тут у Канаді в чомусь. А вже годі й думати про те, щоб вони, як німецький консул, допомагали грішми в переїзді чи чомусь подібному. Як наших імігрантів викидали з Канади в часі депресії, бо вони, замість сидіти на фармах, куди вони були приїхали, перебували в місті й користали із міської чи державної підмоги т.зв. реліф-у, то вони їхали назад до Польщі за державні гроші. Польський консул звичайно діставав повідомлення з міністерства іміграції, що такий, а такий то польський громадянин стратив право побуту в Канаді, бо не додержав умовин прийняття до Канади й через те його депортують до Польщі. Але польський консул зовсім тим не журився. Мабуть повідомляв про те відповідне староство та поліційну станицю. І на тому кінчилася його „опіка".

Так виглядала „опіка" над нашими імігрантами в Канаді з Австрії та Польщі. Не турбувався нами теж ніхто, як ми виїздили до Канади. Я собі ще досьогодні пригадую, що я їхав з дому аж до Львова, стоячи на одній нозі, бо не було де сидіти в залізничому вагоні. Вагон був переповнений різними подорожними й тоді було навіть просунутися, щоб вискочити та напитися води по дорозі. Аж у Львові я вже допався був до води. Не краще відтак і на захід від Львова, де вже їхали майже самі імігранти, що вибиралися до ЗДА та Канади. Ніде не було видно нікого, хто міг був нам дати якусь пораду чи допомогу в часі дороги.

Пізніше я читав у газетах, що в Гамбурзі чи Бремен були представники українського Товариства св. Рафаїла, які опікувалися імігрантами й давали їм при виїзді з тих портів деякі брошури та інформації. Може то й не було багато, але всетаки чоловік, що покидав рідний край, відчував, що хтось бодай цікавиться ним, як він виїздить за море. За мене того не було й ми були здані на самих себе та на агентів корабельної лінії. Не знаю, чи була в світі ще десь така друга держава, що так не дбала би про своїх імігрантів, як наша славна Австрія, за якою ще й сьогодні дехто жалує, або відтак Польща. Через те наші імігранти в Канаді почували себе неначе сироти, як не мали до кого звертатися за порадою та допомогою. Вони могли числити лиш на власні сили та допомогу сусідів, краянів чи родини. І треба сказати, що наші поселенці завжди радо допомагали новим імігрантам у різний спосіб. Принимали їх на якийсь час на мешкання, допомагали підшукувати працю, радили, де брати гомстеди ,відтак допомагали будувати хати ітд. Й тому між нашими першими імігрантами була більша взаїмна любов, як між пізнішими імігрантами, які вже приїздили на дещо кращі умовини.

Але може якраз недостача державної опіки та упования лиш на власні сили були причиною наших великих успіхів. Наші люде знали, що не можуть ні звідки сподіватися допомоги, що мусять числити лиш на ки сподіватися допомоги, своїх земляків й через те працювали більше завзято та пильно, щоб бути незалежними від нікого, щоб у нікого не жебрати, щоб бути власним паном.

Але всежтаки може неодин із нас був би троха краще почував себе, якщоб був чув, що, на випадок потреби міг би до когось звернутися за якоюсь порадою та бодай добрим словом. Але того не було, бо ми не жили ні за Австрії ні за Польщі у власній державі, а ті обі держави були для нас мачухами, в яких ми були завжди громадянами другої кляси . . .

• **Уряд Нової Зеляндії** дав право азилю 35-річному совєтському морякові А. Шульзі, який втік із совєтського судна „Пірожерське".

Styles
Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
206 McLeod Bldg. — 424-9645
10128 - 100 St., Edmonton

ОРБІТ Co.
10219 - 97 вулиця,
ЕДМОНТОН 15, АЛТА
Висилаємо всілякі посилки з нашого великого складу товарів, який маємо найкращий, а в Україні найбільш придатний. Пересилка триває 6 тижнів.

ВАЖЛИВЕ ДЛЯ ВЛАСНИКІВ ДОМІВ
Кошториси даром
З ФАБРИКИ ДО ВАС

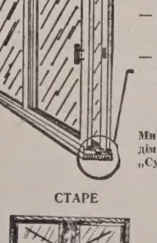

Похиле підвіконня включує:
— вінилеву щілину (не допускає морозу)
— система для пересування ніколи не справляє клопоту

Ми можемо прикрасити Ваш дім цими чудовими дверми „Супрім" до патіо

СТАРЕ НОВЕ

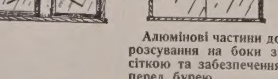

Алюмінові частини до розсування на боки зі сіткою та забезпечення перед бурею.

СТАРЕ НОВЕ

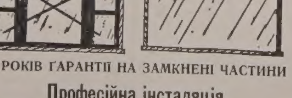

10 РОКІВ ҐАРАНТІЇ НА ЗАМКНЕНІ ЧАСТИНИ
Професійна інсталяція
SUPREME WINDOWS LTD
429-0833, Evenings 475-2597 9654 - 106A Ave.

З нагоди 50-річчя з дня народин д-р Степана Дершка у Саскатуні

„УКРАЇНА" потребує у своїй нерівній боротьбі одностайної і беззастережної допомоги всіх без вийнятку патріотів у вільному світі".

Такі, між іншими, слова сказав д-р Дершко на вечірці, що її влаштували з нагоди його 50-річчя з дня народин його приятелі.

Вечірка відбулася 4-го березня ц.р. вечером в залі філії УНО в Саскатуні. Зорганізував її спеціяльний комітет, очолений д-ром Б. Клименком і створений з ініціятиви п-і А. Лащук. Вечерю приготовили пані з ОУК і разом з дівчатами з МУНО подавали до столу. Учасників, що прийшли привітати д-ра Дершка було 125 з усіх складових організацій КУК, найбільше однак з ЛВУ і УНО. Вечерю роспочав і закінчив молитвою о. радник В. Івашко. Господарем бенкету-вечірки був п. Лев Вовк, що справно провів програму врочистого вечора.

Усні привітання склали ювілятові: пані А. Баран від жіночого КУК, п. П. Кравчук від УНО й БО, п. А. Хомин від ТУС, п. Т. Пасічняк від ЛВУ, д-р П. Курило від ОУЛВ Канади, п. І. Войтович від БУК та о. радник В. Івашко від парафії св. Юрія, якої вся родина п-ва Дершків є взірцевим членом.

Письмові привітання, що їх відчитав д-р Б. Клименко наспіли від: Дж. Діфенбейкера (Оттава), міністра справедливости Саскачевану дост. Р. Романова (Ріджайна), президії УНО (Торонто), президії КУК (Вінніпеґ), управи Українського визвольного фонду (Торонто), Головної управи ОУВЛ (Чікаґо), делеґатур ОУВЛ Канади в Едмонтоні) д-р Я. Онуферко (Вінніпезі), д-р М. Прихідко, (й Торонті) д-р А. Моспанюк, а також від д-р М. та І. Суховерських (Едмонтон), мґр-а В. Гультая (Торонто), проф. І. Голембйовського (ЗДА), д-ра К. Триліха (Едмонтон), д-ра Р. Романовича (Вінніпеґ), д-ра С. та О. Манастирських (Едмонтон), д-ра М. і Л. Гладишевських (Калґари), д-ра М. Щоки (Торонто), д-ра С. і Н. Лугових (Вінніпеґ), д-ра П. і О. Гладких (Чікаґо), п. Д. Штундера (Торонто) і п. О. Процюка (Саскатун). Телеграми надіслали: сенатор П. Юзик (Оттава), д-р Б. Балько (Вінніпеґ), д-р В. Помірко (Чікаґо) та д-р І. Рудавський (Чікаґо).

Доповідь про життєвий шлях ювілята та про його багатогранну професійну, бизнесову й громадську діяльність виголосив д-р М. Небелюк.

Д-р Стефан Дершко народився 3 березня 1922 р. в селянсько-робітничій родині в Станиславові. В ранніх роках помер йому батько, а на 16-то му році життя мама. Таким чином залишився він круглим сиротою без ніяких засобів на життя. Завдяки своїй працьовитості, зарадності й завзяттю він власними силами закінчив середню освіту (українська гімназія, а далі, вже за большевиків, педагогічний інститут у Станиславові). Одночасно брав діяльну участь у студентському організованому житті й займався спортом у відомому станиславському „Проломі".

З 30 червня 1941 р. включається з усією молодечою енергією й запалом великого ідеаліста у відбудову державного життя галицької України. Та вже у вересні провідний актив в Станиславові, в цьому числі й С. Дершка, виарештовує Ґестапо і перевозить до Львова до горезвісної тюрми „на Лонцького", звідки, після місяця, одних арештованих вивозять до концентраків, інших до тюрми в Кракові, а декого, між ними й С. Дершка випускають на волю. Попереджений приятелем не показуватися до Станиславова, де на нього чекало Ґестапо з новим арештом і певним розстрілом, Степан не вертається до родинного міста, а йде спершу вчителювати в село Колодівку, а опісля секретарювати у збірній громаді Олешів біля Нижнева.

На весні 1942 р. їде до Львова й записується студентом до Ветеринарної Академії. Тут включається активно в студентське життя, зокрема в т-во студентів ветеринарії „Ватра". На весну 1944 р. львівську ветеринарну школу евакуюють до Бресляв, але прізвище Дершка із списка евакуованих студентів Ґестапо скреслює й тоді він на чорно дістається до Німеччини до Відня, щоб тут докінчити ветеринарні студії. Але ж наперед треба було себе якось легально оформити. Тут припадково зустрічає свого кол. професора ветеринарії зі Львова, який дає йому нагоду професійної праці, і за 6 тижнів Степан не лише зумів дістати потрібні документи, щоб зареєструватися у віденській поліції, але й заробити досить грошей, щоб продовжувати ветеринарне навчання, яке закінчив у Липську весною 1945 р. Кінець війни застає Степана в Тиролі, звідкіля він знову їде до Відня, щоб тут завершити свої студії докторатом ветеринарної медицини, який і здобуває в грудні 1946 р.

З приїздом до Канади в 1948 р. д-р Дершко починає канадську карієру спочатку як фармерський помічник в Онтаріо, а згодом авансує на працю до університету в Торонті й то високо, бо має вікна на найвищих поверхах університету. В січні 1949 р. починає працю в міністерстві хліборобства, як ветеринарний технік, інспектором у Кенада Пекерс Торонто, а в квітні 1950 р. переносять його службово до Саскатуну до Інтерконтіненталь Пакерс. В 1951 р. нострифікує свій віденський диплом у місцевому університеті й працює вже як повноправний ветеринарний лікар на державній службі до сьогодні, осягаючи в 1971 р. позицію державного вет. лікаря 4-го ступня, стаючи першим ветлікарем українцем у Канаді, що дістав такий високий аванс.

В громадській праці для української спільноти виявив себе д-р Дершко повністю особливо в організаційній мережі УНО Канади. У філії УНО в Саскатуні виконував різні функції, спершу як рядовий член, а опісля впродовж 22 років своєї праці для УНО був завжди членом управи філії, чи то як довголітній її голова чи секретар. Одночасно в різних роках був головою Провінційної екзекутиви УНО Західньої Канади, членом домініяльної Президії УНО, членом дирекції Видавництва „Новий Шлях" та Осередка Української культури й освіти у Вінніпезі, членом добродієм Українського визвольного фонду і т.п. Займав різні позиції у відділі КУК у Саскатуні, від зв'язкового УНО в ньому до секретаря, а під цю пору очолює його як голова. Був членом дирекції кредитівки „Нова Громада". Є діяльним також і в саскатунському відділі Т-ва За Патріярхат УКЦ.

В українському професійному житті був основоположником, а свого часу головою, а опісля секретарем Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів Канади.

Був теж головою Клюбу Українських підприємців і професіоналістів у Саскатуні.

Многогранна громадська діяльність д-ра Дершка відзначається ще одною дуже важливою рисою. Він ніколи не вдоволяється діяльністю в замкнутому українському колі, а завжди змагає вивести чи то якусь українську організацію, чи національну маніфестацію, чи якийнебудь інший поважний почин української спільноти, у широкий неукраїнський світ, роблячи добру пропаганду українському імені й здобуваючи численних і впливових неукраїнських приятелів для української справи.

Д-р Степан Дершко одружений з п. Галиною Чубатою й мають одного сина Зоряна. Слід додати, що д-р Дершко є теж добрим бизнесменом. Разом з дружиною розбудували велике торговельне підприємство продажу меблів „Юніверсаль Гауз оф Стайл" у Саскатуні, якого є вони виключними власниками.

Після доповіді д-р Б. Клименко вручив ювілятові почесну грамоту від президії УНО Канади як признання за його понад 20-літню жертвенну працю для УНО й української спільноти, а пані А. Лащук від імени присутніх різьблену гуцульську тарілку на спомин про цей вечір.

Покликаний до слова, д-р Дершко виголосив зворушливе й глибоко змістовне слово. Подякувавши всім тим, що чимнебудь причинилися до організації й справного переведення цієї несподіванки для нього ,він, нав'язуючи до маркантніших епізодів свого життя й громадської діяльности, ствердив між іншим, що успіх чи неуспіх праці кожного громадського діяча залежить у великій мірі від якости й засягу співпраці громади, серед якої він працює. Що більша національна й державницька виробленість, а вслід за цим і гармонійна співпраця всіх членів спільноти, то кращі й триваліші успіхи і самої спільноти і її провідних членів. Це особливо стосується такої організації як КУК, що гуртує різні характером, темпераментом і методами діяльности групи української спільноти, і де примат загально національних інтересів понад інтересами осіб, груп і різних організацій мусить бути основою всякої української дії, бо тільки тоді українці Канади зможуть успішно виконати свої обов'язки так супроти своєї національної спільноти в цій країні, як теж і супроти України, що мужньо бореться за втримання своєї національної самобутности й потребує у своїй нерівній боротьбі одностайної й беззастережної допомоги всіх без вийнятку українських патріотів у вільному світі.

П-і Галина Дершко зо свого боку подякувала за несподіванку й з цієї нагоди зложила пожертву в сумі 50 долярів на Шевченківську фундацію.

Закриваючи вечірку, п. Вовк повідомив, що замість дарунку ювілятові чистий прибуток з цього вечора в сумі 155 долярів, що включає також пожертву п-і Дершко, буде переданий на Шевченківську фундацію у Вінніпезі.

Калґари, Алберта

ПОХОРОН БЛ. П. ІВАНА БАГАНА

бл. п. Іван Баган

В неділю, 19-го березня ц.р. відійшов у вічність бл. п. Іван Баган, давній мешканець передмістя Калґари Алберт Парку. Покійний народився в селі Звиняч, чортківського повіту, в Україні, дня 7-го квітня 1887 р.

20 річним молодцем виїхав з рідного села в світ шукати кращої долі.

В 1907 році приїхав до Вінніпеґу а відтак переїхав до Калґар, де й осівся в Алберт Парку. Тут одружився з Катериною Деґідь.

Працював через 25 років в компанії Кушінґ, а пізніше в Меннінґ Еґлестон.

Покійний Іван був працьовитою людиною, добрим мужем і батьком. Залишив в смутку дружину Катерину, двох синів: Василя і Григорія, три дочки: Анну, Олену й Юлію — всі замужні; десять внуків, чотирьох правнуків і брата в Україні. Син Богдан помер в 1970 році.

Похоронні богослужби відслужив дня 22-го березня, парох української католицької церкви Успення Божої Матері, о. Василь Мартиник.

Родина бл. п. Івана Багана зложила 25 долярів на пресовий фонд „УВістей".

Щира подяка за щедрий дар, а покійному Іванові нехай буде легкою канадська земля а Господь нехай дасть йому вічну пам'ять.

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.
В НАС МОЖНА КУПИТИ ЕСПАНСЬКИЙ ШАФРАН

І. БАТЮК, ПОСОЛ ДО АЛБЕРТСЬКОЇ ЛЕҐІСЛЯТУРИ

З АЛБЕРТСЬКОЇ ЛЕҐІСЛЯТУРИ

В одному з минулих тижнів наша Леґіслятура зачала свою сесію більше як двогодинними нарадами над проєктом видатків Міністерства для федеральних та міжурядових справ. Більшу частину з тих двох годин пішло на критику з боку послів партії Суспільного кредиту, а завершилося внеском послів Суспільного кредиту про недовір'я урядові, яке відкинули посли урядової партії. То вже трете відкинення цього року. Передше опозиційні посли заявили, що, на їхню думку, співпраця між федеральним та провінційним урядом є важлива, але при бюджеті вони відмовилися піддержати це нове міністерство, якого завданням є плекати цю співпрацю. А тимчасом є вже для всіх очевидним, що співпрацю між обома урядами протягом минулих кількох місяців переводжено в життя. Така співпраця є конечна хочби тому, що провінційний уряд дістає поважні гроші від федерального уряду, як теж багато допомоги в переводженні різних програм й співпраця між обома урядами принесе у висліді успішне переводження тих програм у життя.

В часі нарад подано внесок, який закликав до прослідження можливості, щоб злучити Коммюніті-центри для справ здоров'я та суспільного розвитку, які узгіднювали би свою діяльність в даній спільноті, з чого мали би найбільшу користь клієнти та пацієнти. Я думаю, що цей внесок є, корисним внеском, бо з нього зможуть скористати фармерські околиці та малі оселі. Наприклад, у Веґревилській виборчій окрузі будується провінційний будинок із пляном поширення діяльности бюр, що там будуть приміщені, й варто би над тим застановитися, щоб такий коммюніті центер був невід'ємною частиною того комплексу будинків. Притому центр мав би неоцінене значення, подаючи послуги населенню цілої виборчої округи.

Другий внесок відносився до прав про вступ на чужу власність, що ним займається Роземча рада, яку уповажнюється перевіряти висоту відшкодування та дозволи вступу на чужу власність. Я гадаю, що теперішній уряд повинен активно зайнятися охороною прав одиниць, зокрема фармарів, перед порушенням закону про право вступу на чужу власність. Мені говорено про різні випадки, де оливні компанії входять на фармерське поле без дозволу, чинять там різні шкоди, а фармар не має права протестувати проти чинности компанії. Попередній уряд не ухвалив відповідних законів, щоб забезпечити права фармарів. Мені здається, що теперішній уряд повинен зробити все можливе, щоб забезпечити права фармарів та покарати порушників.

Цього тижня ми розглядали проєкт видатків Виконної ради. Кромі гострої критики опозиції, що новий уряд створив чотири нові міністерства, вона теж критикувала уряд, що нема міністерства туризму. Вона домагалася, щоб теперішньому міністрові без портфелю, який веде справи туризму, дати окреме міністерство туризму.

Ми розглядали теж проєкт ч. 50, тобто закон про фонд для Албертської слушної нагоди. В загальному закон установлює 50-мільйоновий фонд, якого завданням буде започаткувати нові та поширювати вже існуючі підприємства, даючи в той спосіб новий поштовх до економічного росту провінції. Першенство в користанні з того фонду матимуть албертці, малі купецькі підприємства, поселення з малою кількістю населення, проєкти, при яких будуть нові місця праці, досліди нових проєктів та їхній розвиток, пропаганда за збільшення продажу та експорту різних виробів чи матеріялів, збільшення можливостей туризму, вживання заходів для підшукання зайнять та практики в підприємствах для студентів Алберти та піддержки місцевих груп, що займаються розвитком промислу чи торгівлі.

Протягом цеї сесії ми обговорювали другий раз внесок, що просив уряд встановити приписи, які у висліді дали би більшу стандаризацію в виготовлюванні плянів шкіл й давали спроможність купувати гуртом матеріяли для будови шкіл, щоб зменшити кошти будови та ведення шкіл. Тепер кожна нова школа, що будується, вимагає спеціяльних плянів архітектора. Платня архітектора зросла з 6% до 11% і на будинках, що коштують ½ мільйона долярів, ця платня буде 50-60,000 дол. Мені здається, що, як одна школа є добра для одної околиці, то подібна школа може добре послужити й іншій околиці. Архітекторам може ця ідея не сподобатися, але ми маємо відповідальність перед платниками податків. Найважнішою справою є те, що діється всередині кляси ,а не те, як школа виглядає. Так довго, як довго будинок є привабливий, відповідний для навчання та пригожий для кожночасної погоди, він повинен бути відповідний. Золота головка на ручці дверей не означає, що там діти скористають більше.

Міністер освіти Гайндман заповів замороження відносно будови нових шкільних будинків і вказав, що тепер буде присвячено більше уваги віднові існуючих будинків, хиба, що шкільна рада зможе доказати, що конечно потрібний новий шкільний будинок. Я гадаю, що таке рішення є частинно вислідом нарад минулого грудня, коли міністер супровожав мене на збори шкільного комітету округи Ту Гиллс. Там ми усвідомили собі той факт, що шкільна рада досить часто думає про будову нового шкільного будинку, бо, коли шкільний будинок був затверджений Шкільною радою будови, то уряд перебирає зобов'язання платити рахунок. За перебудову та віднову будинку допомоги не покривають навіть половини коштів будови. Через те шкільні ради воліли радше будувати нові, як відновляти вже існуючі будинки за далеко нижчу ціну. Мені здається, що наша поїздка до Ту Гиллс допомогла урядові перевірити справу будови нових, згл. віднови існуючих шкільних будинків.

Мило прийнятим повинен бути пресовий комунікат міністра здоров'я та суспільного розвитку. Починаючи від 1 червня, батьки ментально упосліджених дітей не будуть платити за побут дітей в будинках, що ними піклується провінційний уряд (тепер вони платять 2.00 дол. денно). Також за перших 120 днів лікування в албертських шпиталях у Олівер та Поноці пацієнти не платитимуть нічого.

• **В ЗДА** зрезиґнував міністер скарбу, одинокий демократ в кабінеті през. Ніксона Дж. Конеллі. Припускають, що Конеллі буде кандидатом на віцепрезидента в цьогорічних американських виборах.

Канора, Саск.

ПОХОРОН БЛ. П. АЛЕКСАНДРИ РОМАШЕНКО

бл. п. Александра Ромашенко

В Канорі відійшла у вічність бл. п. Александра Ромашенко.

Бл. п. Александра Ромашенко родилася в селі Глубічок, Борщівського повіту в Україні, 1888 р. До Канади прибула з батьком, двома сестрами і братом в 1906 р. і поселилися на фармі у Норквей, Саск.

Того самого року, маючи 18 років, вийшла заміж за Івана Ромашенка. Вони набули власний гомстед і тяжко працювали, щоб виробити поле під засів. Майже кожної зими Іван Ромашенко ходив на роботи по різних провінціях. Живучи ощадно, Іван і Александра Ромашенки докупили більше фармів. Господь Бог поблагословив їх 7 дочками: Анна замужна за І. Газдевичем, Марія за Ф. Грабачевським, Василина за Т. Ягільницьким, Розалія за П. Кіндрацьким, Людвина за С. Лукієм, Неолина за Ф. Пикніком і Наталія за Ст. Ґулькою.

В 1946 році бл. п .Александра, разом з мужем, і дочкою Наталією, переходять жити до Канори. В 1969 р. помирає муж Александри а в рік і один місяць вмирає нагло Александра. Бл. п. Александра все була готова на смерть. В неділі та свята а також майже щодня в тижні бувала на св. Службі Божій, помимо того, що була частинно спаралїжована.

Також в день смерти була в церкві, сповідалася й прийняла св. Причастя і вертаючи від дочки Наталії, без мук і терпінь, померла.

Як бл. п. Іван Ромашенко не жалів нічого для церкви так, і Александра багато помагала церкві й залишила для церкви поважну суму гроша, не згадуючи вже про жертви, що вона сама чи ще з мужем пожертвували до церкви.

Помершу оплакують: доні, зяті, 17 внуків і 15 правнуків, сестра Марія зам. Стецишин, і брат Михайло з дружиною.

Родина Ромашенків і Твердохлібів дуже численна. Не диво проте, що нова велика церква в Канорі була в час похоронів повна людей.

Похоронні обряди відслужили отці: ігумен М. Кучмяк, Петро Криворучка, і Єр. Ляшкевич, парох помершої.

Тіло помершої спочило на цвинтарі в Канорі. Після похоронів членкині відділу ЛУКЖ, де дочка Наталія Ґулька була тоді головою, приготовили смачний поминальний обід.

Діти, внуки, правнуки, брат, сетра, сусіди, знайомі і ціла парафія у Канорі пережили смерть бл. п. Александри Ромашенко дуже болючо.

Нехай Господь Бог прийме душу бл. п. Александри до вічного царства.

З нагоди похорону бл. п. Александри Ромашенко переслано 15.00 дол. на „Українські Вісті". Щиро дякуємо за жертву, а покійній Александрі нехай дасть Господь небесне царство, а між людьми вічну пам'ять.

Абердін, Саск.: – похорон бл. п. Марії Нагорняк

бл. п. Марія Нагорняк

Бл. п. Марія Нагорняк упокоїлася в Бозі 10-то березня ц.р. проживши 76 літ. Покійна Марія приїхала до Канади зі своїми родичами в 1899 р. і поселилася в околиці Фіш Крік. Від 1909 до 1927 р. проживала в околиці Прудгом. Від 1927 р. аж до смерти проживала в околиці Вонда.

Полишила в смутку сімох синів, одну доньку, двадцять п'ять внуків, одного правнука, одну сестру і одного брата.

Покійна повдовіла в 1948 р.; також померли її дві доньки одна сестра і трьох братів.

Похоронні Богослуження відслужили о. прелат Олійник і о. Петро Ґронський. Поховано покійну на парафіяльному цвинтарі у Вонда, коло її мужа.

Поминальний обід відбувся в залі при церкві Серця Христового в Вонді. На прохання о. прелата Олійника присутні зложили на пресу і на пам'ятник 66.00 дол., з цього на „Українські вісті" 20.00 дол. За жертву щиро дякуєм, а покійній Марії вічна пам'ять.

Микола Мегир

Групова Проща до Святої Землі
ТА ВІДВІДИНИ ІСТОРИЧНИХ МІСЦЬ У ТУРЕЧЧИНІ
ВІД 3 ДО 23 ЖОВТНЯ 1972 Р.

ВІДВІДАЙТЕ:
ЄРУСАЛИМ ТА ІНШІ МІСЦЯ В СВЯТІЙ ЗЕМЛІ
В ІСТАМБУЛІ: СОБОР СВ. СОФІЇ, де посли князя св. Володимира вирішили прийняти християнство; музей, палату Топкапі, де жила султанша українського роду Роксоляна, руїни міста Ефесу, де похований св. Іван Богослов та де є тора Божої Матері та інші історичні місця в Істамбулі.
УКРАЇНСЬКІ ІНСТИТУЦІЇ В РИМІ ТА ЧУДОТВОРНЕ МІСТО ЛЮРД У ФРАНЦІЇ.
21 ДНІВ — 1,372 долярів
В ЦІНІ ВКЛЮЧЕНІ: переліт, переїзди з летовища та на оглядини всіх місць, готелі та гостинниці з повним харчем, оплата за відвідини музеїв.
ТУРУ ПОГОДИВСЯ ВЕСТИ: — о. митрат М. Сопуляк, який побував у всіх місцевостях.
Наше бюро полагоджує справи всяких подорожей.
ЗА БЛИЖЧИМИ ІНФОРМАЦІЯМИ ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО:
ІВАНА ДОРОСЕВИЧА
ПОДОРОЖ ВІДБУДЕТЬСЯ ЛІТАКОМ КАНАДСЬКОЇ ЛІНІЇ СіПіЕр
Astro Travel Service
10019 - 103 Ave. Centennial Bldg. Tel.: 423-2351
Edmonton, Alberta

Вісті з Едмонтону

СВЯТКУВАННЯ З ПРИВОДУ 80-РІЧЧЯ НАРОДЖЕННЯ ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА

„ІДЕЯ ПАТРІЯРХАТУ НЕ НОВА"

Архиєрейська св. Літургія з проповіддю митрополита Канади Максима, святковий концерт з промовою митрополита, виступи хорів різних організацій, зустріч представників організацій і духовенства з місцевим Владикою і митрополитом-гостем.

Врочисті святкування 80-річчя з дня народження Блаженнішого Иосифа Сліпого відбулися в Едмонтоні в неділю, 14 травня.

В год. 10 рано відслужив місцевий Владика Преосв. Кир Ніл Архиєрейську св. Літургію по намірені Ювілята в співслуженні оо. мітрофорних протоієреїв д-ра Василя Лаби і д-ра Михайла Сопуляка. Митрополитові Канади Преосв. Максимові асистували митропол. радник о. Василь Чопей і почесний радник о. Любомир Сивенький з Летбридж. Диякoнували митроп. радник о. Володимир Тарнавський і о. Мирон Мартинків, церемонієром був д-р Евген Камінський. Співав хор під управою п. М. Іваника. Едмонтонські вірні заповнили вщерть катедральну церкву.

Після св. Євангелії промовив коротко ієрарх місця Преосв. Ніл, привитав і представив гостя Кир Максима, митрополита Канади. Проповідав Кир Максим. У своїй проповіді переповів дуже приступно і ясно життя Блаженнішого, закликав молитися за сповнення ідей ювілята і висказав надію, що змагання за завершення Української Католицької Церкви Патріярхатом є справою Божою тому є певність, що вони здійсняться.

Святочний концерт для вшанування 80-річчя Блаженнішого Иосифа відбувався в год. 3-ій пополудні в Культурному центрі св. Василія.

Концерт почав мішаний хор парафії св. Василія під управою п. М. Слободи псальмом „Хваліте Господа" (муз. нев. композитора) та піснею „Ангел вопіяше" муз. Гнатишина й Веделя зі солісткою Варварою Кащута.

Голова Ради українських організацій за патріярхат української католицької церкви п. Р. Осташевський привітав Владику-гостя — Митрополита Кир Максима; і вказав на ціль святкування уродин нашого Первоієрарха.

З черги молодечий хор катедри св. Иосафата під диригентурою п. М. Іваника і при фортепіяновому супроводі Діяни Гулька відспівав народню пісню „Веснянка", „Ой ти знав нащо брав" муз. М. Леонтовича та в'язанку гагілок муз. Г. Луківа.

Кульмінаційною точкою програми була доповідь митрополита Канади Максима. Фактами з історії доказав шановний доповідач, що ідеї патріярхату не видумав Блаженніший Иосиф; вона що якийсь час відживала та завмирала відповідно до політичних відносин, але цілковито не вмерла ніколи.

Блаженніший Иосиф поставив її на вселенському форумі, підчас коли попередні намагання встановити патріярхат були в меншому крузі московських чи польських, австрійських чи мадярських політиків.

Те, що було в давній історії повторюється нині на наших очах. Маємо прихильників маємо і ворогів патріярхату. Одні є явні другі скриті, одні чужі другі свої.

Щоб ж нам робити, щоб діждати свого патріярха? „Бути з'єднаними!" Це напімнення і заохота святішого отця папи Павла: „Будьте одно, стійте непорушно при Вашому Архиєпископові, бо це запорука всяких успіхів".

Промова тревала досить довго але тому, що прелегент вміє говорити дуже інтересно, покликуючись на історичні факти, слухачі були дуже вдоволені, що так багато довідалися про заходи в справі патріярхату в минулому.

В подяку за прекрасну доповідь присутні оплесками і повстанням з місць пошанували доповідача митрополита Максима.

Після короткої перерви, дівочий ансамбль „Троянди" при фортепіяновому супроводі Ірки Вавринчук і під мистецьким керівництвом С. Яременка відспівав „Почуй Господи" муз. І. Лаврівського, „Червона калина" муз. С. Яременка та „Над прозорою криницею" муз. О. Білаша.

„Баркаролю" муз. М. Лисенка та „Прелюдію" муз. Р. Гліера відіграла на фортепіяні солістка Нуся Юник.

Знова ж Єлисавета Лісова-Андерсон — сопрано, при фортепіяновому супроводі Мирослави Фодчук, відспівала „Богородице Діво" муз. А. Гнатишина і „На чужині" муз. М. Іванова.

На закінчення концерту хор „Верховина" і Бандуристки (ОЖ ЛВУ і СУМ), при фортепіяновому супроводі Марії Дитиняк і під диригентурою С. Яременка, відспівали „О Мати Божа" муз. народня, „Виростеш ти сину" муз. Яременка та „Боже великий єдиний" муз. М. Лисенка. Цю останню вислухало понад 700 присутніх на концерті-стоячи.

Як третя частина великого дня була зустріч Владики Ніла і гостя митрополита Максима з представниками церковних і світських організацій та духовенства в приміщенні катедральної резиденції в годині 8-мій вечора. Зустріч була товариська. Голова Централі українців католиків д-р Я. Онуферко привітав Владику гостя і започаткував слово Митрополита. Потім були запити в справі семінарії, священичих покликань, перешкод в установленні патріярхату і друге. Гість-митрополит давав вичерпні відповіді.

При чашці кави та солодкім минав час дуже скоро. Подякою голови Централі УК закінчено цей милий вечір і той гарний день на пошану Блаженнішого Иосифа.

Фото: „Алберта Студіо"

День матері в Едмонтон-Беверлі

В неділю, 7 травня, діти рідної школи при парафії Покрова Божої Матері, вшанували своїх матерів гарним концертом в школі ім. св. о. Миколая.

Концерт почався співом дітвори — „Пренепорочна Діво Мати" — й молитвою-віршем, що його деклямувала Христя Прокоп.

В першій частині програми діти співали: „Левадов долинов", Україно моя рідна" й „Сьогодні свято мами". Акомпанювала п-і Іванка Вироба. Вірш „Три мамусі" деклямував Т. Стеблик, а вірш „Україно" — Д. Яницька.

Поодинокі діти виступали з короткими побажаннями матер'ям.

При кінці першої частини дітвора вручила учителькам: сестрі Теофанії і п-і О. Небожук китиці весняних квітів, щоб показати свою вдячність за їхні труди в навчанні української мови.

Другу частину концерту присвячено 20-річчю священства пароха церкви, о. Василя Волошина. Першу пісню „Веселий день нам завитав" відспівали всі діти рідної школи. Опісля діти деклямували гарні вірші й закінчили піснею „многая літа". При тому вручили ювілятові китицю рож і дарунок.

На закінчення програми дівчата під проводом учительки п-і Небожук, вивели прегарно кілька гагілок. Зібрані нагороджували виконавців гучними оплесками.

З черги о. парох Василь Волошин подякував учителькам: сестрі Теофанії та п-і О. Небожук за їхню віддану працю над дітворою, а також батькам, що дбають про те, щоб їхні діти навчилися свойого рідного у рідній школі.

„Колись діти згадають, що ви не жаліли труду, щоб в них защіпити любов до рідного. Щось з того лишиться в серці дитини і вона собі пригадає, що вона українського роду. А те, що вони нині вам складали побажання є подякою для вас за те, що ви післали їх до рідної школи" закінчив о. парох.

Чайним приняттям по концерті зайнялися п-і: О. Глусь, Ст. Вітрик і А. Прокоп.

Авторський вечір Миколи Понеділка

По п'яти роках завітав знов до Едмонтону з Ню Йорку оди з відомих і видатних українських письменників Микола Понеділок, автор 7-ох книжок: двох збірників гуморесок „Вітаміни" і „Соборний борщ", збірки ліричних новель „Говорить лише поле", збірки новель „Зорепад", збірки п'єс, повісті „Смішні сльозинки" та гумористичної повісті „Рятуйте мою душу", що появиться накладом „Свободи" під редакцією Юрка Стефаника. Він і представив тепло і сердечно письменника М. Понеділка доволі численно зібраній публіці в залі філії УНО в неділю, 21 травня, о год. 8-ій вечора (понад 120 осіб підчас триденного дозвілля під кінець цього тижня з нагоди „Дня Канади" — це на відносини в Едмонтоні — рекордове число, якщо, взяти до уваги, що вже в п'ятницю 19 травня під вечір тяглись цілі валки авт з човнами і шатрами на озера і в ліси та в Скелясті гори).

Гуморески і новелі читав мило зворушений доволі численною кількістю своїх звеличників сам письменник, а саме: „Інфляція", „Елізабет" та „Спека і кіно" на переміну з відомим рецитатором Романом Осташевським, який з тремтінням відчитав настроєве оповідання „Журо ж моя, журо" з автобіографічними моментами письменника та гумореску „Будова комунізму розсипається". Приявні вітали письменника і рецитатора голосними і рясними оплесками.

У п'ятницю, 19 травня, о год. 8-ій вечора письменник мав свій авторський вечір в авдиторії св. Івана заходом Товариства українських самостійників, що й покрило частинно кошти подорожі. Авторський вечір звеличав свою приявністю Владика Андрій (УГПЦ), а на обох виступах були теж приявними священики й професори університету в Едмонтоні.

ДРУГИЙ СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ НА ВИДАННЯ КНИЖКИ „МОНОГРАФІЯ Ю. БУЦМАНЮКА"!

п-і Ірина Буцманюк — 200.00 дол., п-і Ольга Грабар — 25.00 дол., провінційний міністер культури, молоді і дозвілля Г. Шмід надіслав на руки інж. В. Кунди к. голови Осередку НТШ в Едмонтоні, чек на 300.00 дол., що його він передав негайно до української кредитівки в Едмонтоні; інж. В. Кунда — 25.00 дол., п. М. Трач — 10.00 дол. Разом 560.00 дол.

Дотепер зібрано всіх грошей на видання книжки „Монографія Ю. Буцманюка" (див. «УВісті» з 30 квітня ц.р. ч. 16) 710.00 дол.

Грошеві пожертви просимо слати чеками на адресу скарбника української кредитівки в Едмонтоні п. Ореста Жарського, 11242 - 97 вул. Чеки просимо виписувати на: „Монографія Ю. Буцманюка", чекове конто 995. Всім жертводавцям складаємо сердечну подяку.

За збірковий комітет: о. синкел В. Лаба, о. Ю. Ковальський, д-р М. Суховерський, М. Сус, М. Хом'як.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 28 травня:

о год. 3.30 попол. в залі УНО, 10629 - 98 вул., прилюдна наукова сесія Осередку НТШ з двома доповідями: „Українські місцеві назви в західній Канаді" проф. д-ра Яр Славутича та „Розбудова шкіл українцями і навчання української мови в Алберті в 1920-их роках" М. Хом'яка.

* * *

П'ятниця, 26 травня:

год. 7.30 вечора річний виступ танцювальної групи при катедрі св. Иосафата в авдиторії школи Пресв. Серця. В програмі є теж виступ садочка та молодечого хору катедральної парафії під орудою п. М. Іваника.

7 3/4% ON A 5 YEAR CERTIFICATE НА 5-РІЧНІ ЦЕРТИФІКАТИ

7 1/2% ON A 4 YEAR CERTIFICATE НА 4-РІЧНІ ЦЕРТИФІКАТИ

7% ON A 3 YEAR CERTIFICATE НА 3-РІЧНІ ЦЕРТИФІКАТИ

6 1/2% ON A 2 YEAR CERTIFICATE НА 2-РІЧНІ ЦЕРТИФІКАТИ

6 1/4% ON A 1 YEAR CERTIFICATE НА 1-РІЧНІ ЦЕРТИФІКАТИ

5% ON A SAVINGS ACCOUNT НА ЩАДНИЧЕ КОНТО

4% ON A CHEQUING ACCOUNT НА ЧЕКОВЕ КОНТО

Перенесіть своє конто до нас тепер й діставайте кращі відсотки.

HERITAGE TRUST
10166 - 100 STREET
PH: 429-6656
MEMBER: CANADA DEPOSIT INSURANCE CORPORATION

БАТУРИН

Історична повість (33)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

Москалі дальше женуть. Вони знов збиті в одну хмару, котра грозить загладою усьому, що стріне по дорозі. Та тільки грозить. Бо Кеніґзен знов обійшов свої гармати, дав знак, гармаші прискочили з запаленими льонтами, приклали, відскочили і гармати вдруге заревіли, як буйволи дикі, викидаючи зі своїх ший добре вимірені кулі.

І знову крик, зойк, суматоха. Тільки декілька драгунів дальше жене, не маючи спромоги спинити коней в шаленому розгоні. Решта густої лави здержується, тратує себе, перевертається і завертає з дороги. Тих, що проскакали вперед, Батуринці беруть на око з мушкетів. Це вже не битва, а лови, стріляють драгунів, як зайців, виполошених з ліса на поле.

За той час Герцик зі своїми щасливо проскакують у Батурин. Перед ними на розтвір відчиняють браму. Окервавлені, в пошарпаних одягах, з поломаними шаблями, на покалічених конях віїзджають полтавці в гетьманську столицю. Хтось ударив у дзвони. Народ вибігає з хат і з погребів.

Вітають козаків, виносять напитки і їжу. Герциковому коневі годі продертися крізь товпу.

Біля церкви священики дожидають їх з хоругвами й хрестами. Благословлять. Діякон грубою рубою сльози радости втирає.

Переїхали. Батуринці браму засипають землею.

«Дали москалям чосу».

«Може їм відпаде охота лізти до нас».

«Кажи вепрові, щоб не ліз у город».

«І то правда».

Жартують, бо щасливий випад натхнув міщан новою надією. «Не здавати столиці за ніяку ціну!»

«Помремо всі, а Батурина не здамо».

«Аж гетьманові відчинимо ворота».

«Дай то Боже!»

«Слава Герцикові! Слава нашим Полтавцям!» — довго ще лунає здовж вулиць, котрими проїзджає на свої постої хоробра полтавська сотня.

За нею діякон іде. Хорим слів потіхи і розради не щадить. Його донька осмотрює рани. Вона й Мотря — це справжні сестри-жалібниці.

Чиєї рани доторкнуться, той і болю не чує, вірить, що рана загоїться скоро. Очима, не лиш мастями лічать. Ніхто так не вміє дивитися, як вони. Це не очі, а вікна у якийсь кращий і благороднійший світ. І не один, що крізь них зазирнув туди, погляду цього не забуде ніколи.

ЧЕРВОНИЙ КОГУТ

Меншіков зі своєї кватири на хуторі за Сеймом не бачив, що діялося біля борзненського шляху.

Аж почув далекі стріли й післав розвідку в цей бік. Заки вона вернула, сутичка Герцикових козаків з Меншіковими драгунами скінчилася. Світлійшому прийшлося приняти до відома некорисний для себе звіт. Був лихий на своїх офіцерів, що втратили багато людей і осоромили себе перед ворогом. Не міг переболіти першої невдачі. Вона тим більша, що весь плян треба змінити.

Ворог відгадав його плян, значиться, нічого не вартий.

Сердився на проклятих Черкасів, що не хочуть піти на його хитрощі і гадають обороняти Батурин. От проклятий народ. Здавалосяб тихий і смирний, як «агнець», котрого на «заклание ведуть, аж нараз таку тобі штуку втне, як Батурин. Царського війська впустити не хоче. Меншіков не на жарт турбувався. Міг осоромити себе. Годіж це бунтарське гніздо облягати Бог вість як довго. Недалеко Шведи стоять. Кожної хвилини цар може відкликати його для розправи з Карлом. Який сором відступати зпід Батурина, не здобувши його! Все одно, що знівечити всі свої дотеперішні воєнні заслуги, а може й утратити ласку царя. Меншіков бачить радість, яка з того приводу запанувалаб між його завистниками, ворогами. Ні, він до того ніяк допустити не сміє. Ще раз спробує підійти Батуринців. Пішле їм лист. І так не відповів на їхнє вчорашнє прохання о проволоку на днів три. Можеб згодитися на те, аніж придумати якусь нову штуку? Дотримувати слова не треба. Що таке слово у війні та ще з бунтарями, такими, як Батуринці?

Меншіков не потрібував довго заспокоювати своєї совісти. Сів і скомпонував лист, в котрім годився не робити ґенерального приступу ні нині, ані завтра, якщо батуринці цього часу не вживатимуть ані на дальше скріплювання свого городу, ані на випади з нього, тільки на наради, як і на яких услівях здати город і, якщо вони за той час пороблять усі потрібні приготовання, щоб туди впустити царське військо.

Лист переписано й післано Зажарським, котрий дістав окремі інструкції, щоб пильно помічати усе, що діється в Батурині, а зокрема, який у ньому панує настрій між козаками й міщанами.

Зажарський заткнув лист Меншікова на спис, почіпив білу хоруговку і переїхав Сейм.

З мурів замку, як звичайно, привітали його зневажливими словами. «Ще одна свиня суне рило. А бий!»

«Від світлійшого з листом до полтавського полковника йду!» — гукав Зажарський.

«До чорта, дядька свого йди!» — відповідали йому. В город не пускаємо нікого. Не треба».

«Пустіть! Світлійший востаннє по добру хоче балакати з вами».

«Хай би балакав був учора, як ми до нього своїх депутатів слали. Нині ми не цікаві на його розмову. Будемо балакати мовою куль».

«До москаля стріляй, а не по людськи балакай. Він людської мови не розуміє».

«Востаннє питаюся вас, чи впустите?»

«Востаннє відповідаємо тобі, вертайся, з чим прийшов».

«Кланяйся світлійшому і цілому його бублейницькому родові. Кажи, що як прийде до Батурина, то бублики на майдані продаватиме».

Насміхам не було кінця. Але Зажарський не спішився вертати. Боявся Меншікового гніву. Дістав приказ, за всяку ціну дібратися у город і передати Чечелеві лист.

«Браття земляки!» — кликав голосом благальним, — «не йду до вас, як ворог, лиш як приятель. Добру новину привожу вам. Не відкидайте дружньої руки, не копайте могили для себе, не руйнуйте свого славного Батурина!»

«Тому, що славний, не хочемо безславити його».

Свиснула куля й перелетіла попри саме вухо Зажарського. Він похитнувся, кінь скочив, мало не скинув їздця в ріку.

На його щастя надійшов туди Чечель.

Побачивши товпу біля муру і зачувши останні слова розмови, догадався, що це знов мабуть посол від Меншікова, й казав його шнуром витягнути на мур.

Чечелеві залежало на тім, щоб проволікати облогу. Він знав, що за москалями велика перевага в людях і в гарматах. Вони свої втрати можуть легко поповнити новими підмогами, а для Батурина одинока допомога — гетьман. Може він уже надходить, може за дватри дні появляться голубі шведські однострої, подавав же гетьман своїй резиденції світляні сиґнали, щось вони значать. Тому то й кожна година проволоки золота була варта для нього.

І Чечель, завязавши Зажарському очі, попровадив його на замок, до тої салі, в котрій обложені відбували наради, — козаки і міщани вкупі. Товпа стрічала Зажарського вельми непривітно. Посли від світлійшого, котрі приходили з одним, а саме, щоби впустити московські полки в Батурин, роздратували всіх. До того нинішний щасливий випад підбадьорив не тільки козаків, але й міщан. Молоді хлопці, що ледви двигали мушкет, голосилися добровільно до служби. На Зажарського всі дивилися, як на ворога і на зрадника, котрий настає на цілість города і на його славу.

«Не впускайте вовка в кошару. Підшибніть йому ноги, щоб більше не скакав!»

Сипалося й каміння.

Чечель мусів сердюками окружити посла світлійшого, щоб провести його цілим. І на Чечеля сипалися за те непривітні слова. Йому дорікали, що грається у піжмурки з москалями, замість привітати їх гідно, — кулями й ручними ґранатами, до котрих козаки були великі охотники. Але Чечель вдавав, що не чує обидливих для своєї гідности слів. Знав, що роздратований народ не вміє язика тримати за зубами. І не дивувався, бо це облога.

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 15.35 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

Висилаємо крім пачок бандсрольки з нашого товару.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

Богослуження: травень — червень

ҐРЕНД ПРЕРІ

3 червня — Ґренд Прері год. 7 веч.
4 червня — Кeйтуан год. 10 рано; Ройс год. 3 попол.

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279

28. — Скаро год. 10
4. червня — Стар год. 10.00

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501

28. — Восетна 10 гроби
4. червня — Радвей 10 рано
11. — Восетна 10 рано
18. червня буде св. Літургія у Торгилд а не у Смокі Лейк
25. — Смокі Лейк 10 рано

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741

28. — Ст. Павль, год. 10 рано; о год. 3-ій попол. — Парастаси на гробах
4 червня — Ст. Павль год. 8.30 рано; Ґлендон год. 10 рано
11. — Айрон Ривер год. 10.30 рано
18. — Ст. Павль год. 10 рано
25. — Боннивіл год. 10 рано

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph. 436-3018

28. — Едсон (храм. празник) — Зісл. Св. Духа) год. 10 Литія, по відправі Парастаси

о. Є. Дмитрук
11139 - 116 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472

28. Сош. Св. Духа — Восток св. Михайла (храм)
29. Пресв. Тройці — Делф (храм)
4 червня — Ст. Майкел год. 10 р.
11. — Делф год. 10 р.
18. — Восток св. Михайла год. 10 р.
25. — Лемонт (храм), год. 9 Всеночне, год. 10 Сл. Божа

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835

28. — Голден год. 8.30; Голденфарми год. 10.30

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593

28. — Бойл 10 рано празник Св. Духа
29. Пресв. Тройці — Просперіті (храм)
4. червня — Росінгтон 10
11. — Атабаска 9.00; Фрейвс 11.00 храмовий празник
18. — Річмонд Парк 9.00; Просперіті 11.30
25. — Атабаска 9.00; Бойл 11.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345

28. — Ту Гилс, год. 9; Плейн Лейк, год. 10.30 (празник)
4. червня — Ту Гилс, год. 10 (архиерейська Сл. Б.)
11. — Ту Гилс, год. 9; Новий Київ, год. 10
18. — Ту Гилс год. 9; Плейн Лейк, год. 10.30

о. Б. Лисак
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3896

28. — Ллойдминстер 10.30 — празник
11 червня — Файделиті 10,00
18. — Мирнам 10.00; Моркемб 11.30
24. — Мирнам 10.00
25. — Ллойдмінстер 10.00
29. — Мирнам 10.00

о. М. Мартинюк
12204 - 113 Ave., Edmonton

28. — Гей Лейкс 10:00 і перше св. Причастя

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952

28. — Редвотер г. 10.00
4. червня — Редвотер год. 10.00
11. — Редвотер год. 9.00; Федора год. 10.30
18. — Редвотер год. 9.00; Вох год. 10.30
24. Різдв. Ів. Хрест. — Редвотер год. 9.00
25. — Редвотер год. 10.00
29. св. Ап. Петра і Павла — Редвотер год. 9.00

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543

28. — Вилна читана Сл. Божа о год. 8.30
29. Пресв. Тройці — Спедден храм.
4. — Давнінг год. 10 Сл. Б. і Парастаси
11. — Стрий, Пресв. Євхар., храмовий день
18. — Спедден
25. — Вилна, спів. Сл. Божа

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804

28. — Менвіл 10.30
29. — Іннісфрі XI ренч 10.30
11. червня — Менвіл 10 рано; Ренфурлі 12.30
18. — Іннісфрі X ренч 9.30 рано; Іннісфрі-місто 12.00
25. — Іннісфрі XI ренч 10 рано

о. І. Черкаський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730

28. — Дервент 10; Празник. Гроби Енгел Лейк год. 3
29. — Нортерн Вели 10.30

САСКАЧЕВАН

Арран — округа

28. Зшестя Святого Духа — Пелсі, год. 8.30 рано: Служба Божа: Арран-місто, год. 10.00 рано: Співана Служба Божа, год. 3.00 попол.: Вечірня
29. Понеділок Святого Духа — Арран-місто, год. 8.30 рано: Служба Божа; Арран-Весна, год. 10.30 рано: Співана Служба Божа, год. 2.00 попол.: відправи на гробах в Арран-Весна

о. С. Юник ЧСВВ
Box 62, Krydor, Sask.

28. — Орлов год. 10 (празник)
Перед кожною відправою нагода висповідатися.
11. червня — Орлов год. 9; Кридор год. 11 (празник)
18. — Блейн Лейк год 9; Угринів год. 11
25. — Орлов год. 9
Перед кожною відправою — нагода до сповіді.

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731

28. Зелені свята — Норт Батлефорд
29. Понеділок Зелених свят — Витків
Відправи на цвинтарях: 14 травня о 4.30 год. на цвинтарі коло Брейди; 28 травня год. 2.30 на новому міському цвинтарі в Норт Батлефорді; 29 травня по Службі Божій на усіх цвинтарях у Виткові
4 червня — Норт Батлефорд, архиерейська Служба Божа, празник
празник зник і спільний обід
11. — Редісон; Медовлейк 3 год. пополудні
18. — Норт Батлефорд
25. — Витків; Редісон 2.30 попол.
Свята місія під проводом оо. василіян почнеться в Норт Батлефорді в неділю, 25 червня, о 7-ій годині вечора. У Виткові св. місія почнеться в неділю 2 липня, о 7 год. вечора.

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.

28. Зел. Свята — Вакав 10.00 і 4.00 попол. гроби
29. Пресв. Тройці — Сокаль 10.00 храм. празник і гроби
4 червня — Вакав 10.00, храм.
11. — Прудгом 9.00; Вакав 11.00
18. — Вакав 9.00; Борщів 11.00
25. — Вакав 10.00; Сокаль 11.30

о. В. Фляк
Box 1604, Humboldt, Sask.
Ph. 682-2165

28. Зшестя Св. Духа — Гамболт 9.00; Бруно 11.00 храм
29. Пресв. Тройці — Гамболт 8.00; Бруно 10.30 і Парастас на цвинтарі
Молебні до Матері Божої: Гамболт четвер і субота, Бруно п'ятниця год. 8.00 веч.
4. червня — Волверін 9.00; Гамболт 11.00 (храм)
11. — Гамболт 9.00; Бруно 11
18. — Гамболт 9.00; Леніген 11.00 (храм)
25. — Гамболт 9.00; Бруно 11.00

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.

28. — Вікторія 10 р.

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

28 травня, неділя Сошествіє Святого Духа
29 травня, понеділок Святого Духа
4 червня, неділя Всіх Святих. Василіска
8 червня, четвер Покл. Пресв. Т. Тіла і Крови Христ.
16 червня, п'ятниця Празник Христа Чоловіколюбця
17 червня, субота † Состр. Пресв. Богородиці
18 травня, неділя 3 по Сош. Доротея
25 червня, неділя 4 по Сош. Онуфрія

Григоріянський календар:

28 травня, неділя Всіх Святих, Никити
1 червня, четвер Покл. Пресв. Т. Тіла і Кр. Хр.
4 червня, неділя 2 по Сош. Митрофана
9 червня п'ятниця Празн. Христа Чоловіколюб.
10 червня, субота † Состр. Пресв. Богородиці
11 червня, неділя 3 по Сош. † Вартолом. і Вар.
18 червня, неділя 4 по Сош. Леонтія
24 червня, субота Різдво Івана Хрестителя
25 червня, неділя 5 по Сош. Февронії
29 червня, четвер Петра і Павла ап.

НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК

для ваших дітей у юнацькому віці це передплата за цікавий гарний, ілюстрований місячник

ЮНАК

YUNAK Magazine
2199 Bloor St., West, Apt. 13
Toronto 9, Ont., Canada

BAYDALA DRUGS

- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
- Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
- Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
- Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)

— EDMONTON —

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

ВИНАЙМАЄМО
НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ
на родинні і громадські імпрези

Приготовлчемо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

ПОВІСТЬ ПРО ЛИХУ ПАМ'ЯТЬ ТА ПРО СТРАХ

М. КЕЙВАН

Відколи в Україні заіснувала подвійна література, офіційна й захалявна, увага еміґрації куди більше зосереджена на тій другій, захалявній. Це явище настільки самозрозуміле, що не вимагає коментарів.

Проте і між офіційними виданнями трапляються відважні твори. До них, на мою думку, можна зачислити повість В. Коротича „Така лиха пам'ять". Вона замітна тим, що автор зірвав зі стандартним підходом до еміграції. Досі радянські письменники та поети еміґрантів завжди лаяли, навіть здорово. У Коротича героїня повісти, дівчина-еміґрантка, представлена у позитивному насвітленні. Зате її земляки та кревняки у Києві не такі вже без гріха, за яких себе уважають, зокрема ті, що репрезентують партійну еліту.

Зрештою, повість Коротича можна розуміти по-різному. Найкращим доказом цього була вийнятково жвава дискусія над книжкою на останніх сходинах едмонтонського гуртка книголюбів. Членки гуртка висловлювали дуже відмінні погляди, від захоплення повістю до думки, що це звичайна совєтська агітка. Я вважаю, що це в першу чергу повість про найпримітивнішу людську емоцію — страх, в українському і в універсальному виді.

Кілька слів про автора. Віталій Коротич відомий нам з часу, коли гостював у Канаді (1965 р.). Це талановитий поет, за фахом лікар, народжений у Києві 1936 р. „Така лиха пам'ять" — його перша повість. Наголовок від того, що майже всі персонажі повісти скаржаться на свою „лиху" пам'ять, з якою важко жити у світі. „Лиха" пам'ять — це така, що не може забути нічого лихого, жодної пережитої кривди.

З АМЕРИКИ В УКРАЇНУ

Фабула повісти зовсім нескладна. Молода українка з Америки, Марта Пиріг їде до Києва, щоб згідно з передсмертним бажанням батька відвідати його рідню. Марта народилася у Мюнхені, бо її батько Василь Пиріг покинув Київ при відступі німців. Мати згинула від бомби, а батько з дитиною еміґрував до Америки, де занявся фармерством, живучи здаля від українського організованого життя. Дочку навчив говорити і читати по-українському, але про особисте минуле говорив з нею мало. До родини не писав, бо боявся їм пошкодити.

Властивим змістом повісти є зустрічі Марти з родиною батька та іншими киянами, їхні розмови та непорозуміння, яких багато. Фактично всі вони Марти бояться і недовіряють їй. Батькова сестра Таїса, вчувши, що Марта з Америки, зляканo каже: „Чи тебе хоч хто не бачив, як ти йшла сюди? Цього ще не вистачало, щоб казали, що у мене зв'язки із закордоном". Упевнившися, що Марти ніхто не бачив, вона випитує, чи брат не заповів їй чогось, вмираючи, і висловлює розчарування, що ніколи їй з Америки нічого не прислав. Вона, бідна вдова, любить потішити себе чаркою. Випивши, признається, що була дурна, що не виїхала з братом. Другого дня після відвідин Марти втікає на село, бо боїться, щоб Марта знову не зайшла до неї.

Інакше Марту зустрічає друга тітка Ольга та її чоловік Андрій Кістюк. Вони обоє партійні, і їх, зокрема Костюка, відомого письменника, обвішаного медалями, до того власника „Волги", можна уважати представником радянської еліти. Він увесь час докоряє Марті за провину її батька, що працював для німців та з ними покинув батьківщину. Теж безупину чваниться своїми заслугами, зокрема участю у партизанах.

Але у дальших розмовах виявляється, що воно в дійсності було трохи інакше і з його партизанкою, і з Пироговою працею для німців.

Костюки ніколи не просять до себе сестри Таїси, бо в неї „починаються напади правдолюбства у нетверезому стані", а цього Костюк боїться. Він один у повісті не має „лихої пам'яті" (що в Коротича є майже синонімом чесности зі собою), забуває, що йому невигідне, напр., що він колись сильно критикував Сосюру за вірша «Любіть Україну». Костюк змальований, як очевидний кер'єрист („слід виробляти гнучкість, слід бути тактиком. Це ще нікому не пошкодило") і трохи нагадує партійця Лободу з «Собору» О. Гончаря. В нього, як і в Лободи, мало пошани до „сторичних пам'яток і до тих, які твердять, «ніби козацька порохівниця дорожча народові за прокатний станок». З ним Марта раз-у-раз зударяється, бо вона не бачить провини за батьком. Навпаки, вона вважає, що батько, хоч еміґрант, теж частина України і йому теж щось від України належиться.

Зустрічається Марта і з принагідними людьми, напр., студентами. Один з них, що ставиться до неї з симпатією, довідавшися, що вона з Америки, питає з докором, чому вона зразу цього не сказала. Інший, до якого вона звернулася з невинним запитом, чи хотів би працювати за кордоном, з переляку „застиг з пляшкою в руці", не знаючи, як розуміти це питання.

Всі вони бояться еміґрантки, хоч боятися Марти нема підстав. Вона навіть не типова еміґрантка, бо зовсім не зорієнтована в еміґраційному житті, до того сконфужена недавньою смертю батька і зустріччю з Україною. Її думки раз-у-раз повертаються до останніх батькових днів, і це надає книжці понурого забарвлення. Пригнобливе враження збільшує той всюдиприсутній страх, хоч в творі можна знайти теж багато гарних поетичних образів Києва.

Страхом живуть не лише українці. Два перші розділи короткої повісти присвячені зустрічі Марти з американським колишнім летуном, що збожеволів від страхіть минулої війни. Фактично він до фабули повісти непричетний, і я думаю, що Коротич ввів його лише на те, що довести універсальність почування страху у світі.

БАГАТО ПИТАНЬ

На сторінках повісти постійно зустрічаємося з питанням: що це батьківщина? Відповіді бувають різні. Напр., Мартин стрий Григорій каже: «Батьківщина — це там, де тебе ніхто не принизить. Це той край, де можна бути собою, знати собі ціну». Григорій висловлює багато цікавих думок, напр.: «Ми часом забуваємо, що ми тут господарі" або що в житті вся справа у виборі: «за тими йти чи за цими?», і тим подібні.

Закінчення інакше, як можна б очікувати. Марта не залишається у Києві, вона виїжджає, навіть без постанови вернутися. Тому й годі уважати повість за агітку; повороту в Україну вона не пропагує. Дуже миле враження залишає цілковитий брак кадила «старшому братові», як теж брак докорів еміграції. Повість заставляє передумати багато питань, включно з питанням, яка буде дальша доля автора, в котрого виразне намагання бути у творчості чесним зі собою, а не кон'юктуристом у роді Андрія Костюка.

---o---

• **В Левісбурґ, Пенсилвенія,** ЗДА 22-річний Р. Джонсон вбив в часі відвідин у тюрмі свого 52-річного батька, кол. сержанта американської армії, що відбував кару за передачу совєтським шпигунам деяких військових таємниць американської армії.

EDMONTON TRANSIT SYSTEM BUS RIDERS

EXACT FARES PLAN

ТОЧНИЙ ПЛЯН ОПЛАТ ЗА ПЕРЕЇЗД АВТОБУСАМИ ВХОДИТЬ В ЖИТТЯ В ЧЕТВЕР, 1 ЧЕРВНЯ 1972 р.

Всідаючи до автобуса подайте водієві автобуса точну суму, що належиться за переїзд автобусом.

Дорослі (понад 15 років життя) **25** центів, Діти (15 років і нижче **15** центів.

ПРОСИМО МАТИ НА ПОГОТОВІ ТОЧНУ СУМУ ЗА ПЕРЕЇЗД ПОЧИНАЮЧИ З 1 ЧЕРВНЯ Й ПІЗНІШЕ

Користування теперішними виказками (автобусовими песами) на переїзд залишається й надалі без змін.

(Місячні виказки для дорослих; для старших громадян; шкільних дітей, університетських студентів, студентів Технологічного інституту)

ХТО КУПИВ ТЕПЕР КВИТКИ НА ПЕРЕЇЗД, МОЖЕ КОРИСТУВАТИСЯ НИМИ ДО 24 ЧЕРВНЯ 1972.

Невикористані квитки на переїзд можна відпродати за ціну купна починаючи від 29 травня 1972 р. в будинку управи міста (Сіті голл) або в головному бюрі міських автобусів 10330 - 84 авеню.

ПРОСИМО ВАС ДОПОМОГТИ НАШІЙ АВТОБУСОВІЙ СИСТЕМІ:

Зменшити дефіцит
Збільшити продуктивність праці
Скоротити час зупинок та переїздів
Поправити безпеку їзди та натавлення до праці водіїв автобусів

МАЙТЕ НА ПОГОТОВІ ТОЧНУ СУМУ ЗА ПЕРЕЇЗД МІСЬКИМИ АВТОБУСАМИ, ПОЧИНАЮЧИ З 1-ГО ЧЕРВНЯ. ДЯКУЄМО.

НОВИЙ ПЛЯН ОПЛАТ ЗА ПЕРЕЇЗД МІСЬКИМИ АВТОБУСАМИ

Новий плян точних оплат за переїзд едмонтонськими міськими автобусами входить в життя в середу, 1 червня. Старі квитки, куплені давніше, будуть важні до суботи, 24 червня включно. Після того квитки можна буде продати в бюрі управи міста або в головному бюрі міських автобусів 10330 - 84 аве за ціну купна. Квитки можна віддавати, починаючи з 29 травня.

Оплати для дорослих: (15 років або більше) — 25 центів, докладно відчислені. Місячні карти переїзду за $10.00 будуть важні й надалі.

Оплати для дітей: (15 років або менше) — 15 центів, докладно відчислені. Місячні карти переїзду, які можна купити через Шкільні ради й які важні лише в ті дні, коли є навчання, від 7.00 год. ранку до год. 7.00 вечора, коштують і далі $2.00 місячно.

Оплати для студентів університету та технічного інституту: Студенти можуть і далі купувати семестральні карти переїзду, що будуть важні й далі. Ціна семестральних карт $30.00 за перший семестер, тобто за час прибл. від половини вересня до 31 грудня кожного року і $35,00 за другий семестр, тобто за час від 1 січня до прибл. половини травня.

Оплата за переїзд для старших громадян: Карти переїзду для старших громадян важні на буднях та в суботу від год. 9.00 ранку до год. 3.30 попол. та після 6.00 год. вечора, як теж у всі неділі та державні свята. Їх можна дістати лиш у Фото Ідент лтд. Іншими словами в випадкові старших громадян нема ніякої зміни. Карти, що їх мають тепер старші громадяне, важні й надалі й їх не треба відмінювати.

Починаючи з 1 червня во дії автобусів не будуть видавати решти за закуплені квитки. Громадяне, що всідають на автобус і не матимуть докладно відчислених грошей, дістануть за решту грошей ($1, 2, 5) квиток („ресіт") й дістануть решту у касі управи міста.

Система докладно відчислених оплат за переїзд міськими автобусами прийнята в багатьох містах світу, включно з містами Калґари та Ванкувер, та вповні себе виправдала. Вона значно причиниться до подешевіння коштів міського транспорту, який у багатьох містах працює з утратою.

Ця система допоможе теж едмонтонській транзитній системі вдержувати переїзди автобусів відповідно до розкладу їзди. Зокрема в часі посиленого міського руху водій автобусу на витрачатиме часу на продаж квитків та виміну грошей. Через те зменшиться час всідання пасажирів до ватобусу.

Одночасно зросте теж і безпека їзди едмонтонської транзитної системи, яка вправді вважається одною з кращих, бо водій зможе звертати більше уваги на дорогу та їзду, замість займатися виміною грошей.

Едмонтонська транзитна система сподівається, що плян докладно відчислених грошей за квитки, причиниться значно до прискорення переїзду міських автобусів та покращання почування водіїв міських автобусів.

---o---

• **Єгипетський прем'єр А. Садат відкликав 10 членів із 20-особової єгипетської місії в Вашинґтоні, ЗДА, й зажадав, щоб ЗДА відкликали з Каїро 10 членів тамошньої американської місії. Садат невдоволений, що ЗДА продали Ізраїлеві бойові літаки.**

• **Уряд Мехіка закупив у** Канаді за 17 мільйонів долярів 61 мільйонів фунтів спорошкованого молока, тобто майже одну третину річної канадської продукції.

• **В Ню Йорку живуть** тепер 1,666,000 муринів, у Чікаґо 1,102,000, в Дітройті 660,000, а в Вашінґтоні 537,000.

• **Минулого тижня** італійська поліція переводила контролю подорожних, що подорожували автомобілями. Поліція перевірила 151,384 автомобілів та 237,732 особи. В часі контролі віднайдено сотки покрадених автомобілів, мотоциклів та інших речей. Сконфісковано 5 машинових крісів, 136 звичайних крісів та 65 пістолів. У висліді арештовано 702 особи, а 1,414 після контролі звільнено.

• **Американська фабрика** будови пасажирських літаків „Боінґ" продасть комуністичному Китаєві 6 пасажирських літаків типу „707". Представники фабрики заключили умову з китайським урядом після одномісячних переговорів у Пекіні.